

EİDERHA AVCILARI OKULU 9

EİDERHA EĞİTMENİN 97 YOLU

KATE McMULLAN

8 yaş
ve
üstü

EJDERHA AVCILARI OKULU

9

EJDERHA EĞİTMENİN 97 YOLU

Wiglaf artık bir ejderha avcısı olduğunu sanıyor, fakat bir bebek ejderha bakıcısı demek daha doğru olur. Gizemli bir yumurta kırılıp içinden bebek bir ejderha çıktıktan sonra Wiglaf ve oda arkadaşı Angus ona bakmaya karar verirler. Ancak bu bebek ejderhayı Mordred'e göstermeden nasıl güvende tutacaklar?

"Buradaki genç kahraman Harry Potter'in pekâlâ erkek kardeşi olabilir." – *Mary Pope Osborne*. 'Sihirli Ağaç Evi' dizisinin yazarı.

Bu kitapları keşfettiğimizde oğlum birinci sınıftaydı. Şimdi ikinci sınıfta ve bu kitaplar tam ona göre. Harry Potter ve Hobbit havasında, ama onlar kadar karmaşık olmadığı için okurken kurguyu yitirmiyor. Komik ve macera dolu.

Robert Cookson, b...

ISBN 975-999-029-6

9 789759 990299

**Dünyada 25 milyon çocuk
bu diziyi okuyor.**

BEYAZ BALİNA YAYINLARI

Ejderha Avcıları Okulu Dizisi 9

ISBN: 975-999-029-6

EJDERHA EĞİTMENİN 97 YOLU / *Kate McMullan*

Özgün adı: *97 Ways To Train A Dragon*

© Kate McMullan, 2003

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Erdem Boz

İngilizce aslından çeviren: Selim Yeniçeri

Resimler: Bill Gasso

Kapak uygulama ve iç tasarım: Bilgin Budun

Baskı & cilt: Umut Matbaacılık, İstanbul

1. baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2005

BEYAZ BALİNA YAYINLARI

Binbirdirek Mah. Suterazisi Sok. No: 4/2

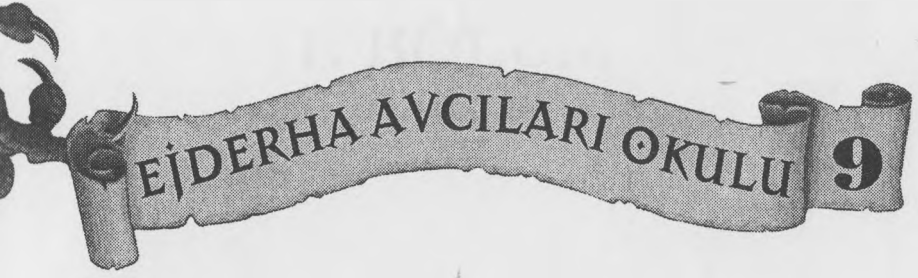
34122 Sultanahmet / İstanbul

Tel. : 0212 638 62 63-64 / 516 70 60

Faks: 0212 638 62 65

E-posta: info@beyazbalina.com.tr

Web: www.beyazbalina.com.tr

EJDERHA EĞİTMENİN 97 YOLU

Yazan:
Kate McMullan

1. BÖLÜM

Wiglaf ve Angus, Ejderha Avcıları Okulu'nun koridorlarında koşuyorlardı. Çocuklar, Dr. Pluck'ın ejderha bilimi dersine geç kalmak istemiyorlardı. Bunun nedeni ejderha bilimini çok sevmeleri değildi. Asıl neden, Dr. Pluck'un konuşurken tükürük saçmasıydı. "P" harflerini veya "P"ye yakın söylediği "B" harflerini, ağzından tükürükler saçarak söylüyor, en öndeki üç sırada oturan bütün öğrencileri ıslatıyordu. Dolayısıyla, öğrenciler tükürük atış menzilinde kalmamak için acele ediyorlardı.

"Yavaşla, Wiggie!" dedi Angus, nefes nefese.

"Duş almak istemezsin, değil mi?" Wiglaf biraz daha hızlandı.

Aniden... BAM! Wiglaf soğuk taş zemine yüz üstü düşüverdi.

Angus arkadaşının üzerine eğildi. "İyi misin?"

"Sa-sanırım," dedi Wiglaf, doğrulup otururken.

"Şu çatlak yüzünden düştün. Daha doğrusu çatlaklardan biri yüzünden." Angus yerdeki çatlakları işaret etti. "Dayım bir okul kurmaya karar verdiğiğinde, bu eski şatoyu neredeyse bedavaya aldı, çünkü şato olduğu yerde yıkılmak üzereydi." Elinden tutarak Wiglaf'ı ayağa kaldırdı. "En azından zemini tamir etmesini isterdim. Ama bu paraya mâl olur ve Mordred Dayı da altınlarından ayrılmaktan nefret eder."

Çocuklar sınıfa girene kadar, sadece ön üç sıra boş kalmıştı. Öğretmene yakın olmak için her şeye katlanmaya hazır bir öğrenci olan Egomantris, üçüncü sırada oturuyordu. Wiglaf ve Angus ona katılmak üzerelerken, Wiglaf arkadaşı Erica'yı gördü. Kız deli gibi el sallıyordu.

"Angus!" dedi Wiglaf. "Erica bize arkadaş da yer ayırmış!"

İkisi aceleyle Erica'nın yanına gittiler. Erica daima derslere zamanında gelirdi. Her ay Geleceğin Ejderha Avcısı madalyonunu almasının nedeni buydu. Ayrıca, EAO'daki neredeyse tüm madalyaları kazanmıştı. Wiglaf'ın alabildiği tek madalya, Bulaşık Yıkama Madalyası idi. Angus'un ise hiç madalyası yoktu. Mordred sık sık söylenirdi: "Ah, siz çocuklar, şu Eric gibi olabilseniz!"

Bu sözü her duyduğunda, Wiglaf gülümserdi. Çünkü çocukların hepsi Eric gibi olsaydı, EAO bir kız okulu olurdu! Eric'in aslında Prenses Erica olduğunu öğrense, Mordred ne kadar şaşırırdı. Wiglaf ve Angus dışında, EAO öğrencileri arasında Erica'nın gerçek kimliğini kimse bilmiyordu.

Wiglaf ve Angus, Erica'nın yanındaki boş yerlere oturdular.

"Teşekkürler!" diye fısıldadılar.

Harley Marley, en arka sırada, tam Wiglaf'ın arkasında oturuyordu. Wiglaf oturduğunda, çocuk yüksek sesle geçirdi. Nor-

malde Wiglaf okulun kabadayısının tam önünde oturmazdı ama Dr. Pluck'ın tükürük düşüne hedef olmaksansa, Harley Marley'in geçirışlerini dinlemeyi tercih ederdi.

“Çocuklar! Çocuklar!” Dr. Pluck, elindeki sopayı masasına vurdu. “Bugün ejderha yavrularını, yani bebeklerini inceleyeceğiz. Lütfen, resme bir bakın.” Bir çizimi işaret etti. Wiglaf, içinde pembe ve mor yumurtalar olan, kuş yuvasına benzer bir şey gördü.

“Bir ejderha, bir çukur kazarak ve içini çam iğneleriyle doldurarak bir yuva hazırlar,” dedi Dr. Pluck. “Sonra üç yumurta bırakır. Pat! Pat! Pat!” Yine çizimi işaret etti. “Yumurtalar, bir balkabağı kadar büyüktür. Bazılarının üzerinde pembe veya mor puanlar vardır. Ejderha bebekleri, bu yumurtalardan çıkar. Pat! Pat! Pat!” Tabloyu değıştirince, bu kez yeni doğmuş üç yavruyu gösteren bir çizim ortaya çıktı. Hepsi yumurtanın yeşiliyle kaplıydılar.

Sınıftaki herkes bağırdı: “İyyyy!”

“Bence şirinler,” diye fısıldadı Wiglaf, yanında oturan Angus’a.

“Sana göre öyle,” diye fısıldadı Angus.

“Erkek **bebeklerin** pembe kulakları vardır. Dişi **bebeklerin** kulakları mordur. **Bebekler**, ‘cik cik’ diye ses çıkarırlar. Kedi gibi mırıldanırlar ve çok da oyuncudurlar.”

Dr. Pluck yavru ejderhalar hakkında tükürük saçmaya devam ederken, Wiglaf ilgiyle dinledi. Her yuvada, üç bebek oluyordu. Bir bebek ejderha gözlerini açtığı anda, ilk kimi görürse (elbette ki genellikle annesi oluyordu) en çok onu seviyordu.

Dr. Pluck, temizlenmiş bir ejderha yavrusunu gösteren başka bir çizimi açtı. Ortaları çilek kırmızısı olan parlak sarı gözleri vardı ve başının üzerinde küçük bir ibik görünüyordu. Wiglaf onu kucağına alabilmeyi çok isterdi.

“**Bir bebek** ejderhayı asla kucağınıza almayın!” diye uyardı Dr. Pluck. “**Bir anne** ejderhanın yavrularına öğrettiği ilk şey, gaga-

lamak, ısırarak, yumruklamak ve ateş püskürmektir. Böyle bir şey yaptığınız anda, bebek ejderha size puhaa puhaa! Aman haa!”

“Efendim!” dedi Egomantris. “Yavrular üzerine özel ödevler hazırlayabilir miyiz?”

“Dik-kaaaat!” diye gürledi bir ses. Hemen ardından, Müdür Mordred içeri girdi. Kırmızı kadife pelerini arkasında dalgalanıyordu.

“Demek bebek ejderhaları inceliyorsunuz, ha, Pluck?” dedi Mordred. “Pekâlâ, çocuklar! Size bazı ciddi haberlerim var! Aziz Globule Günü’nden bir süre önce, okul müfettişleri Ejderha Avcıları Okulu’na sürpriz bir ziyaret yapacaklar. Eğer bu okulu eğitim standartlarına uygun bulmazlarsa, OKULUMU KAPATIRLAR!” Bağırıldığı için, kötü şekilde çatlamış olan tavan sarsıldı.

“Dikkat edin, efendim!” diye seslendi Wiglaf, büyük bir taş tavandan inip müdürün başını kıl payı sıyrırken.

“Lanet olsun!” dedi Mordred, yana kaçılırken. Tavandaki yarığa çatık kaşlarının

altından baktı. “Biri bunu tamir ettirmeli!” Pelerinine dökülen tozları silkeledi. “Her neyse, bugün bütün derslerin iptal edildiğini söylemek için geldim!”

Çocukların birçoğu neşelendi.

“Dersleri iptal etme nedenim, siz birinci sınıf öğrencilerinin EAO’daki ilk okul temizliği savaşına katılacak olmanız!”

“Heeey!” dedi Harley Marley, dikkatini vermediği için Mordred’in ne dediğini anlamayarak.

“İkinci ve üçüncü sınıf öğrencileri, onarım ve yama işleriyle uğraşacaklar,” dedi Mordred. “Siz birinci sınıf öğrencileri temizleyecek, silip süpürecek, paspaslayacak, toz alacak, yıkayacak, kazıyacak, ovalayacak, cilalayacak, parlatacak ve her şeyi, her yeri pırıl pırıl yapacaksınız!” dedi Mordred. “EAO, denetimden geçmeyi başaracak!”

Bütün öğrenciler homurdandı; hatta Erica bile.

“Aylaklık eden birini görürseniz ne olacak?” dedi Mordred. “Hemen gelip kulağıma

fısıldayacaksınız. Yeterince küçük fısıltılar oluşursa, ne kazanacağınızı biliyor musunuz?"

"Gammaz Madalyonu," dedi Egomantis, hevesle.

"Evet!" dedi Mordred. "Güzel, sarı renkli, küçük bir madalyon."

Wiglaf, Gammaz Madalyonu istemiyordu. Bu, Erica'nın tuniğine iştirmediği birkaç madalyondan biriydi.

"Şimdi, çocuklar, işte size yeni bir madalyon," dedi Mordred, üzerinde pembe "Ş.D." harfleri bulunan siyah bir yamayı kaldırarak. "Şimdi, çok özel bir görev için gönüllüler istiyorum."

Wiglaf ve Angus, görünmemek için oturdukları yerde olabildiğince aşağı kaydılar. Mordred'in vereceği "çok özel bir görev" in ne olabileceğini tahmin ediyorlardı.

"Benim... yani birinin EAO şatosundan Bataklık Nehri'ne boşalttığı çöpleri ve atıkları temizlemek için," dedi Mordred, "iki kişiye ihtiyacım var!"

Wiglaf ve Angus oturdukları yerde öylesine kaymışlardı ki neredeyse yerde oturuyorlardı.

“Seçeceğim kişiler, kahvaltı saatinde EAO’ya dönmüş olmalıdır,” diye gülümseyerek ekledi Mordred. “Böylece günün geri kalanında diğerleriyle birlikte temizlik işine katılabilirler.”

“Ben giderim!” dedi Erica.

“Hayır, sen değil, Eric,” dedi Mordred. “Senin için daha özel bir temizlik işim var.” Menekşe rengi gözleri çocukların yüzlerinde dolaştı. Wiglaf nefes bile almaya cesaret edemiyordu.

O sırada Wiglaf ensesinde bir gıdıklanma hissetti. Tam arkasında, Harley Marley kıs kıs güldü. Wiglaf ensesindeki şeyi silkelemek için elini götürdü. Tüylü bir şeydi. İyyk! Bu tüylü bir örümcekti! Örümcek, dişlerini Wiglaf’ın parmağına geçiriverdi.

“AAAAHHH!” diye bağırdı Wiglaf. Elinde olmadan ayağa fırlamıştı ve başını

iki yana sallayarak örümcekten kurtulmaya çalıştı. Örümcek neredeyse bir fare büyüklüğündeydi!

“Hmmm,” dedi Mordred. “İşte bir gönüllü!” Nihayet örümcekten kurtulmayı başaran Wiglaf’ı işaret etti.

Harley Marley kahkahalarla gülmeye başladı.

“Wiglaf ve... başka kim?” Mordred’in gözleri, Wiglaf’ın yanında oturan çocuğa dikildi. “Angus!” diye bağırdı. “Burada bütün yaptığın, yemeklerimi yemek! Biraz egzersize ihtiyacın var!”

“Hayır, Mordred Dayı!” diye yalvardı Angus. “Lütfen!”

Müdür sıırttı. “Siz ikiniz, yarın sabah Bataklık Nehri’ne giderek çöp toplayacaksınız! Sabah saat dörtte, çöp torbalarınızı ana kapıdaki kulübeden alın! Sen ve Wiglaf, yeni Şafak Devriyesi grubunun ilk üyelerisiniz!”

2. BÖLÜM

Wiglaf bir gözünü açtı. Erica'nın karanlıkta parlayan fosforlu kum saatine baktı. Dörde çeyrek vardı.

“Angus!” dedi Wiglaf. “Uyanık mısın?”

“Hayır,” diye homurdandı Angus. “Sabahın dondurucu soğuşunda çöp topladığımla ilgili berbat bir kâbus görüyorum!”

Wiglaf tuniğini giyerken battaniyenin altından çıkmadı. Angus giyindikten ve ceplerine yiyecek bir şeyler doldurduktan sonra, iki çocuk ayak uçlarında yürüyerek EAO şatosundan çıktılar. Ana kapıya geldiklerinde, bir yığın boş çuval buldular. Onları aldılar, ağaçtan yapılmış büyük EAO kapılarını açtılar ve gıcırdayan asma köprüden yürüyerek ay ışığının aydınlattığı geceye çıktılar.

Wiglaf derin bir nefes alarak sabah havasını ciğerlerine çekti. "Uh!" dedi, neredeyse öksürerek. "Bu berbat koku da neyin nesi?"

"Tava artık yemekleri atmış olmalı," dedi Angus.

EAO'nun aşçısı Tava, arta kalan yemekleri her gece servis yapardı. Ancak Kızarmış Yılanbalığı Güvecini ya da Yılanbalığı Jölesini yeşile dönmeye ve kenarlarından köpüklenmeye başladığı zaman nihayet mutfak penceresinden dışarıdaki çöp yığınlarının arasına fırlatırdı.

Çocuklar berbat kokudan kaçabilmek için aceleyle yürüdüler. Sık sık tökezliyorlardı. Bataklık Nehri'ne ulaştıklarında, gökyüzü neredeyse pembeye dönmek üzereydi. Ortalık yeterince aydınlık olduğundan, Wiglaf nehir kenarına yığılmış eski çizimleri, paslı zırh parçalarını, erimiş mumları, tavuk kemiklerini ve çok sayıda boş bira şişesini görebiliyordu.

“Dinlenmem gerek,” dedi Angus.

“Daha başlamadık bile,” dedi Wiglaf.

Angus bir kayanın üzerine oturdu ve gözlerini kapadı.

Wiglaf çuvalardan birini kaptı. Yürümeye ve topladığı çöpleri çuvalın içine atmaya başladı. Çok geçmeden çuval şişti.

“Bir çuval doldu,” dedi Wiglaf, Angus’a.

“Aferin sana!” dedi Angus.

Wiglaf derin bir iç çekti ve diğer yönde yürümeye başladı. Sonra, ne olduğunu bile anlayamadan, kaygan bir şeye basarak düştü. Yumuşak bir şeyin üzerine düşmüştü. Yavaşça doğrulup oturdu ve başını iki yana salladı. Canı yanmamıştı. Ama iğrenç bir yeşil sümüğün ortasında oturuyordu!

“Angus!” diye seslendi Wiglaf. “Bana yardım et!”

Angus ağır adımlarla oraya doğru yürüdü. Aşağı baktığında, Wiglaf’ı bir çukurun içinde otururken buldu.

“Beni buradan çıkar,” dedi Wiglaf. Sümügümsü yeşil şeye bulaşmış olan elini Angus’a uzattı.

Angus geri çekildi. “Ayyy, iğrenç!” dedi, kaşlarını çatarak. “Wiggie, sen bir yuvada oturuyorsun!”

“Öyle mi?” Wiglaf etrafına bakındı. Evet. bir yuvanın içindeydi ve etrafında kırık yumurta kabukları vardı. Pembe ve mor yumurta kabukları! Dr. Pluck’ın söylediklerini hatırladı. Ejderha yumurtaları pembe ya da mor olurdu. Yeni yumurtadan çıkan yavrular da bu yeşil sümükle kaplı olurlardı. Wiglaf’ın gözleri hayretle açıldı. “Sanırım bir ejderhanın yuvasında oturuyorum, Angus. Bak! Burada kırılmamış bir ejderha yumurtası var!”

Angus, arkadaşının bulunduğu çukura atladı. Wiglaf ile birlikte mosmor olan yumurtanın üzerine eğildiler. Küçük bir bal kabağı büyüklüğündeydi.

“Bir ejderha yumurtası.” Angus yumurtaya bakakaldı. “Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun, Wiggie?”

“Evet!” dedi Wiglaf.

Angus sırttı. “Nefis bir ejderha yumurtası omleti!”

“Hayır!” diye bağırdı Wiglaf. “Benim düşündüğüm bu değildi! Angus, bu yumurta... hâlâ sıcak! Bu yumurtadan hâlâ bir yavru çıkabilir!”

“Eminim sorunlu bir yavrudur,” dedi Angus. “Yoksa diğerleriyle birlikte o da çıkardı. Ayrıca, Dr. Pluck’ın söylediklerini duydun. Ejderha yavruları gerçekten iğrenç oluyormuş.”

“Anne ejderhaların, yavrulara gagalamayı, yumruklamayı ve ısırmayı öğrettiğini söyledi,” dedi Wiglaf. “Ama belki de doğduklarında tatlıdırlar. Bunu öğrenebiliriz. Yumurtayı yanımızda götürelim.”

“Sen aklını mı kaçırdın?” dedi Angus.

“Onu burada bırakamayız,” dedi Wiglaf. “Baksana, yapayalnız. Bir düşünsene, Angus. Kendi evcil ejderhamız olabilir! Haydi, Angus! Sen hayvanları sevmiyor musun?”

“Hayvanları severim,” dedi Angus. “Ama onlar beni sevmiyorlar.”

“Bunu da nereden çıkardın?” diye sordu Wiglaf.

“Söylediğim doğru,” dedi Angus. “Örneğin, senin evcil domuzun, Papatya, hep benden uzak duruyor.”

“Sadece sosisi ne kadar sevdiğini söylediğin zaman,” dedi Wiglaf.

“Kümeşe gittiğimde,” dedi Angus, “tavuklar korkuyla kaçışıyor.”

“Lezzetli tavuk butlarından söz etmeye başladığın zaman,” dedi Wiglaf.

“Annem bir defasında bana bir japon balığı almıştı,” dedi Angus. “Ona baktığım her seferinde, bir bitkinin altına gizleniyordu.”

“Henüz doğru hayvanı bulamamışsın,” dedi Wiglaf. “Belki de bir ejderha yavrusudur! Haydi, Angus... Bu yumurtayı EAO'ya götürmememe yardım et.”

Wiglaf, çuvallardan biriyle yumurtayı sardı. Angus başka bir çuvalı açtı ve Wiglaf

çuvala sarılmış yumurtayı bu ikinci çuvalın içine dikkatle yerleştirdi. Sonra ikisi birlikte okula doğru yola koyuldular.

“İyyy!” dedi Angus. “Baksana! Mordred Dayı köprüde bizi bekliyor!”

Wiglaf, içinde yumurta olan çuvalı nazıkçe indirdi. İçindeki çöpten başka bir şey değilmiş gibi yerde sürükleyerek çekmeye başladı.

Köprünün dibine geldiklerinde, çocuklar küçük tepenin üzerinde durdular.

“Merhaba, Mordred Dayı,” dedi Angus.

“Ne? Sadece birkaç çuval mı?” diye böğürdü Mordred. “Sizi tembel veletler!”

Aniden, içinde yumurta olan çuval kırıldı ve tepeden aşağı yuvarlanmaya başladı. Wiglaf hemen peşinden koştu.

“O çuvalın içinde ne var, evlat?” diye sordu Mordred.

“Şey... sıradan şeyler, efendim,” dedi Wiglaf.

Mordred’in menekşe rengi gözleri aydınlandı. “Bir nehir kurbağası yakaladınız, de-

ğil mi? Ahh, kızarmış nehir kurbağasına bayılırım! Kendi başınıza yiyebilmek için bana belli etmeden içeri sokmaya çalışıyorsunuz!”

“Hayır, efendim!” dedi Wiglaf. “Be-ben hiç nehir kurbağası görmedim!”

“Bana yalan söyleme!” diye gürledi Mordred. “Çuvalı buraya getirin!”

Wiglaf olduğu yerde donup kaldı.

“Bu çuvalı alabilirsiniz, Mordred Dayı,” dedi Angus, kendi çuvalını yanlış yerinden tutarak. Çuvalı kendi omzuna atınca, içindeki bütün çöpler ortalığa saçıldı ve tavuk kemikleri, eski çizmeler ve boş bira şişeleri doğrucu Mordred’in üzerine saçıldı. “Oh! Üzgünüm, Mordred Dayı!” dedi Angus.

“Sen!” diye kükredi Mordred, çocuklar koşarak kaçmaya başlarken. “Siz! İkiniz de kovuldunuz! Angus! Wiglaf! İkinize de Şafak Devriyesi madalyonu yok!”

Wiglaf ve Angus birbirlerine bakarak gülümsediler ve hızla koşmaya devam etti-

ler. Artık sabahın köründe çöplerle uğraşmaları gerekmeyecekti!

EAO'nun ön kapısında durduklarında, çocuklar aceleyle merdivenleri tırmandılar ve yerde emekleyerek temizlik yapan şanssız çocukların yanından koşarak geçtiler.

İkinci kata geldiklerinde, EAO'nun Ünlüler Salonu'na yöneldiler. EAO'nun kurucuları Sir Herbert Zindantaşı ve Sir Ichabod Popquizz'in, ünlü şövalyelerin ve öldürdükleri ünlü ejderhaların mermer heykellerinin yanından koşarak geçtiler. Mordred'in devasa büstüyle de hiç ilgilenmediler. Ünlüler Salonu'ndaki koku, Wiglaf'a çocukluktan kalma mutlu bir şeyleri hatırlatıyordu. Ama neydi? Bunu hatırlayamıyordu.

Koridorun sonuna geldiklerinde, Erica'yı gördüler. Duvarın üzerine yazılmış siyah bir yazıyı siliyordu:

İMDAT! BU DUVARIN ARKASINDA ESİR TUTULUYORUM!

Wiglaf bunun sadece bir şaka olduğunu umuyordu.

Aceleyle koşarken, paslı bir çeşmeyi temizlemekle uğraşan Egomantris'in yanından geçtiler.

"Bu hiç adil değil!" diye bağırdı Egomantris, onların arkasından. "Siz temizlik yapmıyor musunuz?"

"Biz Şafak Devriyesi'ndeyiz, unuttun mu?" dedi Angus. "Bu lanet olasıca çöp çuvalından kurtulmamız gerek."

"Öf be!" dedi Angus, nihayet yatakhane-nin kapısına ulaştıklarında. "Burada kimse yok."

Wiglaf, yumurtayı kendi yatağına taşıdı. Çuvaldan çıkardı ve mosmor yumurtaya tekrar baktı.

"Hey, selam, ufaklık!" diye fısıldadı Wiglaf. Sonra Angus'a döndü. "Bunu senin yatağının altına saklayabilir miyim? Orada o

kadar çok eşyan var ki kimse bir yumurtayı fark etmez.”

“Ama yumurtadan çıkarsa bütün giysilerim o yeşil sümüşe bulanır,” dedi Angus.

“Yumurtadan çıkması uzun sürer,” dedi Wiglaf. “Yavru yumurtayı gagalamaya başlasa bile, daha dışarı çıkamadan geri gelmiş oluruz.”

“Ah, pekâlâ.” Angus yere diz çöktü ve yatağının altındaki tunikleri, pantolonları, tozlukları, iç çamaşırlarını ve çorapları dışarı çekmeye başladı.

Wiglaf, yumurtayı Angus’un kirli çamaşırlarına sardı. Sonra Angus’un yatağının altına koydu.

“Sakın yumurtadan çıkma, ufaklık,” dedi Wiglaf. “En azından şimdilik.”

3. BÖLÜM

Çocuklar yemek salonuna geldiklerinde, içerisi boştu.

“Kahvaltıyı kaçırdınız,” dedi Tava. “Hâlâ biraz yılanbalığı kaldığı için şanslısınız.” İkisine de dumanı tüten kâseler verdi.

Wiglaf, titreyen gri lapaya bakakaldı. Angus bile yüzünü buruşturdu. “Başka bir şey yok mu?”

Sonunda, yemekleri mideye indirmek zorunda kaldılar. Sonra arkadaşlarıyla birlikte temizlik işine giriştiler. Wiglaf bir yandan işini yaparken, bir yandan da sürekli yavru ejderhayı düşünüyordu. Yumurtanın içindeki bebeğin neye benzeyeceğini merak ediyordu. Acaba cikleyecek miydi? Minik kanatları olacak mıydı?

Angus, Wiglaf ve diğer çocuklar o akşam yatakhaneye döndüklerinde, düşünemeyecek kadar yorulmuşlardı.

Angus giysilerini bile çıkarmadan kendini yatağının üzerine attı. Daha iki saniye geçmeden, horlamaya başlamıştı bile.

Wiglaf kendi yatağına oturdu. Yumurta-ya bir bakmak istiyordu. Yavrunun yumurtayı gagalamaya başlayıp başlamadığını merak ediyordu. Ama diğer çocukların hepsi uyuyana kadar beklemek zorundaydı. Erica içeri girdiğinde, Wiglaf çizmelerini çıkarıyordu.

“Wiggie!” dedi Erica, neşeyle. “Sir Lancelot Kataloğu’ndan istediğim halı nihayet geldi!”

Wiglaf, yatakhanenin diğer ucundaki yatağına doğru Erica’nın peşinden gitti. Yatağın kenarında duvarda asılı olan bir Sir Lancelot halısı zaten vardı. Şimdi yatağın yanında üzerinde zırhıyla Sir Lancelot’un resmedildiği küçük bir halı daha duruyordu.

“Çok güzel,” dedi Wiglaf. Keşke Erica’ya ejderha yumurtasından söz edebilseydi. Ama Egomantris duyabilirdi. Riske girmek istemiyordu.

“Hepsi bu değil,” dedi Erica. “Mordred beni Şafak Devriyesi’ne atadı.”

“Tebrikler!” Wiglaf, Erica’nın ŞD rozeti- ni çoktan tuniğine ilıstirmış olduğunu gördü.

“Şafak Devriyesi’nin diğer üyesi de Ego- mantris,” dedi Erica. “Ama Mordred beni yüzbaşı yaptı! Hemen uyumam gerek. İyi geceler, Wiggie.”

“İyi geceler,” diye cevap verdi Wiglaf. Kendi yatağına döndü ve ince, eski püskü battaniyesinin altına girdi.

Meşaleler söndükten sonra, Wiglaf göz- lerinin karanlığa alışmasını bekledi. Herke- sin uyuduğundan emin olduktan sonra, An- gus’un yatağının yanına diz çöktü ve çama- şır yığınını dışarı çekti. Yumurtayı ortaya çıkardı. Hâlâ sıcaktı. Yumurtanın üzerinde çatlaklar olup olmadığını el yordamıyla kontrol etti ama hiç yoktu.

“Demek henüz dışarı çıkmaya hazır değilsin, ha, ufaklık?” diye fısıldadı Wiglaf.

Sonra kendi ince battaniyesini kaldırdı ve yumurtayı yatağının ayak ucuna koydu. Ahhhh. Soğuk ayaklarının yanında yumurtanın sıcaklığını hissetmek güzeldi.

Wiglaf gözlerini kapadı. Temizlik işi bittiği için memnundu. Ama EAO henüz denetimi geçmemişti, değil mi? Wiglaf sanmıyordu. Müfettişlerin gözleri bozuk değilse ve burunları koku alma yeteneğini kaybetmemişse, denetimden kolay kolay geçebileceklerini de zannetmiyordu.

Ta-tak! Ta-tak!

Ses, Wiglaf'ı derin uykusundan uyandırdı. Yatağında doğrulup oturdu.

Ta-tak!

İşte yine tekrarlanmıştı!

Ta-ta-ta-ta-ta-ta-tak!

Birden, neler olduğunu anladı. Yumurta!
Yavru dışarı çıkıyordu!

Ta-ta-ta-ta-tak!

Odada zayıf bir ışık vardı. Erica minimesalesiyle Wiglaf'ın yatağına doğru gelmişti.

TA-TA-TA-TA-TA-TA-TAK!

"Wiggie!" diye fısıldadı Erica. "Nedir bu?"

"Otur, Erica," diye fısıldadı Wiglaf. "Sana söylemem gereken bir şey var."

"Sen dalga mı geçiyorsun?" dedi Erica, mor yumurtayla ilgili hikâyenin tamamını dinledikten sonra.

TA-TA-TA-TAK!

"Hayır, dalga filan geçmiyorum." Wiglaf battaniyesini çekti. Yumurtanın üzerinde çatlaklar vardı.

TR-R-R-RAKK!

Yumurtanın içinden bir baş fırlayınca, Erica ve Wiglaf oldukları yerde geri sıçradılar. Mor yumurta kabuğunun bir parçası, hayvanın başının üzerinde şapka gibi

duruyordu. Yavrunun uzun bir boynu ve küçük bir burnu vardı. Gözleri kapalıydı.

“Bir ejderha yavrusu!” diye fısıldadı Eri-
ca, heyecanla.

“Pembe kulaklar,” diye fısıldadı Wiglaf.
“Bu erkek!”

Bebek esnedi. Wiglaf hayatı boyunca hiç
bu kadar şirin bir şey görmediğini düşün-
dü. Dokunmak için elini uzattı. Ama daha
bunu yapamadan, küçük ejderha yumurta-
sının içine geri kaçtı.

ÇAT!

Yumurtanın alt tarafından pençeli bir
ayak dışarı fırladı.

ÇAT!

Öbür ayak da çıktı.

ÇAT! ÇAT! İki ön ayağı dışarı fırladı.

Küçük baş yine dışarı çıktı. Ejderha şim-
di mor yumurtanın yarı içinde yarı dışın-
daydı.

“Hey, selam, ufaklık,” diye fısıldadı
Wiglaf.

Küçük ejderha, başını sese doğru çevirdi ama gözleri hâlâ kapalıydı.

Angus uykusunda homurdandı.

Ses yavru ejderhayı ürküttü. Hafifçe cikleterek tekrar yumurtanın içine kaçtı.

“Ne?” Angus bir gözünü açtı ve yarı yarıya yumurtadan çıkmış olan yavruyu gördü. Gözleri fal taşı gibi açılarak yatağında doğrulup oturdu ve heyecanla yutkundu. “Sir Lancelot’un karaciğeri adına!”

“Şşşt!” dedi Wiglaf. “Bütün yatakhaneyi ayağa kaldıracaksın!”

Ejderhanın kafası yine ortaya çıktı. Son bir itişle, kuyruğu da yumurtadan kurtuldu. Şimdi, Wiglaf’ın yatağının üzerinde bir bebek ejderha oturuyordu. Dr. Pluck’ın resimlerinde gördükleri yavrular kadar sümsüklü görünmüyordu. Küçük bir tavşandan da daha büyük değildi.

“İnanılmaz!” diye fısıldadı Angus.

“Muhteşem!” diye ekledi Wiglaf.

“Kurallara aykırı!” diye hatırlattı Erica.

“Aslında pek sayılmaz,” dedi Wiglaf.
“Yatakhane de ejderha yumurtası olmaz di-
ye bir kural mı var?”

Bebek ejderha sallanarak iki adım attı.
Sonra küçük poposunun üzerine düştü.

“İlk adımları!” dedi Wiglaf, gururla.

“Dinleyin,” dedi Erica. “Ben Şafak Dev-
riyesi’nde yim. Onu yuvasına geri götüre-
ceğim.”

“Bunu yapamazsın!” dedi Wiglaf. “Ora-
da onunla ilgilenecek kimse yok.”

“Doğru!” dedi Angus. “Ve kendi başına
yiyecek bir şey bulamaz.”

O sırada ejderha başını kaldırdı ve tiz bir
sesle bağırdı: “Krrrrrt... çk!”

“Kurtçuk mu?” dedi Wiglaf, gülerek.
“Adın bu mu? Kurtçuk?”

Angus sıırttı. “Selam, Kurtçuk!”

“Krrrrrt... çk!” diye tekrarladı ejderha.
“Krrrrrt... çk! Krrrrrt... Krrrrrt... çk!”

Kurtçuk ağzını açtı ve çatallı dilini dışarı
çıkardı.

“Karnı aç!” dedi Angus. “Ona kendi depomdan bir şeyler vereyim.”

Wiglaf ve Erica bunu duyunca keyiflendiler. Angus’un deposu ünlüydü. Annesi ona her hafta bir sürü şey gönderirdi. Ama Angus asla kimseyle paylaşmazdı; şimdiye kadar!

Angus yatağının yanındaki duvara döndü. Gevşek bir taşı itti ve kaldırdı. Wiglaf ve Erica nefeslerini tuttular. Demek buraya saklıyordu! Angus bir torba Ortaçağ Lokumu çıkardı.

“Kimseye söylemeyin,” dedi Angus. İki-sine de birer lokum verdi.

Wiglaf yerde duran küçük ejderhaya baktı.

“Hey, küçük Kurtçuk,” dedi Angus, “al bakalım.” Lokumlardan birini uzattı.

Bebek ejderha gözlerini açmadan Angus’un elindeki lokumu kaptı.

“Hoşlandı!” dedi Angus. Bir lokum daha verdi. Sonra bir tane daha.

“Çok fazla verme,” dedi Erica.

“O daha yeni doğdu,” dedi Wiglaf.

Ejderha, Angus’a doğru sıçradı. Bir lokum daha beklediği belliydi.

“Benden hoşlandı!” dedi Angus. Yavruyu kucağına aldı.

“Dr. Pluck bunu asla yapmamak gerektiğini söylemişti!” diye uyardı Erica.

Yavru ejderha aniden ağzını açtı ve midesindekileri boşalttı. Angus’un tuniği sıcak lokum kusmuğuna bulanmıştı.

“Ah, ne olmuş,” dedi Angus. Kirli bir çorap alıp kusmuğu temizledi. “O daha bebek. Onu neyle beslememiz gerektiğini merak ediyorum.”

Wiglaf gülümsedi. Kurtçuk başını Angus’un karnına yaslayarak derin bir uykuya dalmıştı. Çok rahat görünüyordu; tıpkı kütüphanedeki büyük boynuzlu at minderine uzandığı zaman Wiglaf’ın olduğu gibi.

“Onu buradan çıkarmamız gerek,” dedi Erica. “Ya müfettişler geldiklerinde onu bulurlarsa? EAO’yu kapatırlar!”

“Onu saklarsınız,” dedi Angus.

“Sen deli misin?” dedi Erica. “Büyüdüğünde alev kusan bir canavar olacak!”

“Hey, neler oluyor burada?” Egomantris yatağında doğrulup oturdu.

“İyyyk! Egomantris!” dedi Erica, minimeşalesini hemen söndürürken.

Wiglaf, bebek ejderhayı gizlemeyi umarak battaniyesini Angus’un kucağına attı.

“Bir ses duydum,” dedi Egomantris. “Bir şey saklıyorsunuz. Bundan eminim.”

“Birinci Sınıf Yatakhane Sorumlusu olarak, sana uykuna dönmeni emrediyorum, Egomantris!” dedi Erica.

“Ne sakladığınızı anlayacağım, Eric,” dedi Egomantris. “Ve Mordred’e söyleyeceğim! O zaman Ayın Gelecekteki Ejderha Avcısı ben olacağım!”

“Ah, sen git de burnunu sümkür!” dedi Erica.

“Bunu yapacağım,” dedi Egomantris. “Hem de yeni Sir Lancelot halının üzerine!”

Wiglaf, Egomantris'in horultularını tekrar duyana kadar bekledi. Sonra arkadaşlarına fısıldadı: "Çabuk, Kurtçuk'u buradan çıkarmamız gerek."

"Ama nereye?" diye sordu Angus.

"Belki kümes olabilir," dedi Wiglaf. "Oraya kimse gitmiyor. Papatya'dan Kurtçuk'a göz kulak olmasını isteyeceğim." Erica'ya döndü. "Bu ejderha yavrusundan kimseye söz etmeyeceksin, değil mi?"

"Ne ejderha yavrusu?" dedi Erica. "Ben yavru mavru görmedim." Hemen yatağına döndü.

Wiglaf tuniğini üzerine geçirdi. Angus'un giyinmesine gerek yoktu, çünkü zaten giysileriyle yatmıştı. Sonra, uyuyan ejderha yavrusunu bir battaniyeye sararak, Wiglaf ve Angus sessizce yataktan çıktılar.

4. BÖLÜM

“Papatya?” diye fısıldadı Wiglaf, gizlice kümese girerlerken. “Uyanık mısın, kızım?”

“Vet-eyay,” dedi Papatya’nın sesi. Wiglaf’ın evcil domuzu Papatya, büyücü ona büyü yaptığından beri Domuz Latincesi konuşuyordu.

“Bir sorunumuz var, Papatya,” dedi Wiglaf. “Onun adı Kurtçuk.” Ve hemen Papatya’ya hikâyeyi anlattı.

“Onunla ilgilenebilir misin, Papatya?” diye sordu Angus.

“En-bay?” Papatya korkmuş gibi görünüyordu.

“Daha sonra ona yemek getiririz,” dedi Wiglaf. “Kurtçuk burada güvende olur. Egomantris şüpheleniyor... Mordred’e söyleyeceğinden eminim.”

“Ekala-pay,” dedi Papatya. Yattığı samanların üzerinde kaykıldı ve ejderha yavrusu için rahat bir yer hazırladı.

Çocuklar kümeden çıkarken, Papatya’nın yumuşak sesini duydular: “Andini-day andini-day astana-day, derhalar-ejay irmiş-gay ostana-bay...”

“Buna inanamıyorum!” dedi Angus. “Bir ejderhaya ninni söyleyen bir domuz!”

“Angus!” dedi Wiglaf, aniden olduğu yerde durarak. “Kurtçuk’un nasıl beslenmesi gerektiğini nereden öğrenebileceğimizi buldum! Kütüphane!”

“Yani sence kitap mı yiyor?” dedi Angus. “Yoksa sen kafayı mı yedin?”

“Hayır!” dedi Wiglaf. “Bebek ejderhalarla ilgili bir kitap bulacağız!”

Bunun üzerine, iki arkadaş güney kulesine yöneldiler. Yüzlerce basamağı tırmanıp tepeye ulaştıklarında, Angus nefes nefeseydi.

Kütüphane, bütün okulda büyük pence-
releri olan tek yerdi. Güneşli bir günde içe-

risi ışı ışı olurdu. Saat bu kadar erken olmasına rağmen, Wiglaf kızıla çalan gökyüzünü rahatça görebiliyordu.

EAO kütüphanecisi Birader Dave, kütüphaneyi çok güzel bir hale getirmişti. Öğrenciler kitap okurken yerde rahatça yatabilsinler diye, boynuzlu at şeklinde büyük bir minder koymuştu. Duvarlara posterler asmıştı. Bir tanesinde, zırh olarak kitap giymiş bir şövalye resmi vardı. Başka bir şövalyeyi atından düşürüyordu. Altındaki yazıda şöyle diyordu: Bir kitabı yenemezsin!

Ama asıl sorun şuydu ki EAO'daki çoğu öğrenci, okulda bir kütüphane olduğunu bile bilmiyordu.

"Birader Dave?" diye seslendi Wiglaf.

"İçeri gir!" diye cevap verdi EAO kütüphanecisi.

"Ah, demek sensin, Wiglaf," dedi rahip, hafifçe gülümseyerek. "Kütüphaneye ziyaret. Güne başlamak için çok güzel bir yol. İnanmıyorum! Angus da burada!"

“Birader Dave,” dedi Angus, “bebek ejderha beslemekle ilgili bir kitaba ihtiyacımız var.”

Birader Dave çenesini kaşıdı. “Burada bekleyin.” Rahip, kütüphanenin arka tarafındaki raflara doğru uzaklaştı. Birkaç dakika sonra, kitap yığınlarının arasından göründü. Üzeri örümcek ağlarıyla kaplanmıştı. “Şanslısınız,” dedi, ellerine küçük ve tozlu bir kitabı tutuşturarak.

Angus kitabın üzerindeki tozları silkeledi. Kapakta gösterişli altın harflerle yazılmış bir yazı vardı: “*Ejderha Eğitimcinin 97 Yolu*. Yazar: Sir Popoüstüoturkal.” Angus yerdeki boynuzlu at mindere oturdu, küçük kitabı açtı ve yüksek sesle okumaya başladı:

“Tebrikler! Bir yavru ejderhanız var. (Olmasa ne diye böyle bir kitabı okuyacaksınız ki?)

Yeni doğmuş yavru, göremez. Tabii ki yürüyemez de. Ama çok geçmeden, “zıpla-

ma sürecine" girer. Giderek daha ve daha yükseğe zıplar ve bir gün, küçük kanatlarını açarak havalanır.

Angus sayfaları çevirmeye devam etti.
"Beslenme!"

Yavru ejderhaya asla lokum vermeyin. Eğer verirsiniz, hemen tuniğinizi batıracaktır.

"Bunu daha önce bilseydik," dedi Angus ve okumaya devam etti:

Vahşi doğada, anne ejderha yılanbalıklarını ağzında çiğner ve yavruların ağzına verir. Siz de ejderha yavrusunu HÇYB (Hazır Çiğnenmiş Yılanbalığı) ile beslemelisiniz.

Angus yüzünü buruşturdu ve okumaya devam etti:

Ejderha yavruları, çiğ yılanbalığı severler. İlk birkaç seferinde iğrenç gelebilir ama alışırsınız.

"İyyy!" dedi Wiglaf. "Ben bunu yapamam."

"Ben de," dedi Angus. Tekrar kitaba döndü.

Pekâlâ, yapamazsanız, yapamazsınız. O halde pişmiş yılanbalığı kullanın. Ama kesinlikle ÇİĞNEMELİSİNİZ.

“Bunu yemek salonunda günde üç kez yapıyoruz zaten,” dedi Angus.

Birader Dave güldü. “Siz çocukların öğrenme isteği beni ne kadar mutlu ediyor!”

“Bu kitabı bulduğunuz için teşekkürler, Birader Dave,” dedi Angus.

“Bir şey değil, Angus,” dedi Birader Dave. “Yine gelin.”

Önceki gün Wiglaf ve Angus kahvaltıya çok gecikmişlerdi. Ama bugün tam zamanında yemek salonundaydılar. Tepsilerini aldılar ve yemek sırasına girdiler.

Angus, kendi tabağına fazladan yılanbalığı lapası koydu.

Wiglaf da fazladan Yağlı Yılanbalığı Ekmeği aldı. İğrenç görünüyordu. Yavru ejderhanın bunu gerçekten sevip sevmeyeceğini merak etti.

İki arkadaş, birinci sınıfların masasına oturdular. Angus bir yandan yemeğini yerken, bir yandan da okumaya devam ediyordu:

Ejderha yavruları yemek konusunda seçici olabilirler. Ama bütün ejderha yavruları şato hendeklerinde yetişen sazları, sümüşü, çamuru, köpüğü, yılanbalığını ve şövalyeleri severler.

Wiglaf bir yandan arkadaşını dinliyor, bir yandan da kahvaltısına devam ederken kimseye belli etmeden tuniğinin cebine yiyecek dolduruyordu.

“Bir kitap?” dedi Egomantris, Angus’a bakarak. “Sen okumayı biliyor muydun?”

“Kendi işine bak, Egomantris,” dedi Angus.

“Ver onu buraya,” dedi Egomantris. Kitabı Angus’un elinden kapmak için uzandı.

Ama tam o sırada okul müdürü hızlı adımlarla yemek salonuna girdi.

“Dikkaaattt!” diye bağırdı.

Bütün çocuklar ayağa fırladılar.

“Dünkü temizlik iyi bir başlangıçtı! Ama bu okulun yeni basılmış altın para kadar temiz ve parlak olması gerek!” Altınlar aklına gelince, Mordred’in gözleri parladı.

O sırada iri bir ayı yemek salonuna girdi.

Egomantis korkuyla bağırdı: “Efendim! Ayı saldırısı! Ayı saldırısı!”

Mordred çabucak sandalyesini aldı ve ayıya doğru savurmaya başladı.

“Lordum! Durun!” diye bağırdı ayı, sandalye başının üzerinde savrulurken eğilerek. “Benim, izciniz, Yorick!”

Mordred sandalye havada asılı kalmış halde durdu. “Yorick mi?” Sandalyeyi indirdi. “Ne haberler getirdin, Yorick?”

“Müfettişler Ejderha Avcıları İlkokulu'ndan az önce ayrıldı, efendim,” dedi Yorick. “Kırlı mutfağı yüzünden o okul puan kaybetti.”

“Eh, EAO mutfağında herhangi bir pislik bulamayacaklar!” dedi Mordred.

“Bugün nereyi temizleyeceğimizi tahmin et,” dedi Angus.

“Harika iş çıkaran çocuklara temizlik maddeleri vereceğim!” diye bitirdi Mordred.

Yeni çocuklardan birkaçı şaşkınlıkla alkışladılar. Mordred yine hızlı adımlarla yemek salonundan çıktı.

Bir saat sonra, Wiglaf ile Angus yan yana durmuş, tavalardan ve kazanlardan uzun süre kalmış yabandomuzu yağı ve yılanbalığı artığı temizliyorlardı. Öğle yemeğinden önce kümese kaçacak zamanı zor bulmuşlardı.

“Kurtçük nasıl, Papatya?” diye sordu Angus.

“Ok-çay irin-şay!” dedi Papatya, neşeyle. Kurtçük’un çenesindeki yılanbalığı suyunu sildi.

“Krrrtttt... çk!” dedi ejderha yavrusu, keyifle.

Wiglaf gülümsedi. Papatya’yı hiç bu kadar mutlu görmemişti. Angus’u da.

Sonraki birkaç gün boyunca, Wiglaf ve Angus bulabildikleri her fırsatta temizlik işinden kaçıp kümese geldiler. Küçük ejderhayı besleme görevini Angus üstlenmişti. Kurtçük sürekli açtı. Ama Tava her yemekte yılanbalığı pişirdiğinden, küçük ejderhaya yılanbalığı getirmek sorun değildi. Üstelik ejderha her geçen gün biraz daha büyüyordu.

Papatya küçük ejderhayı seviyordu. Tek şikayeti, ejderha yavrusunun “eş-lay okulu-kay oposu-pay” idi. Tavuklar da kümeste bir ejderha yavrusunun varlığından rahatsız olmuş gibi görünmüyorlardı. Sonuçta Kurtçuk, Papatya’nın bölmesinde kalıyordu ve onlarla bir ilgisi yoktu.

Bir sabah çocuklar geldiğinde, Papatya küçük ejderhayı gösterdi.

“Akın-bay!” dedi.

“Oh! İlk dişi çıkmış!” dedi Angus. “Gözlerini ne zaman açacağını merak ediyorum.” Kurtçuk’u Papatya’dan aldı ve yere koydu. “Ne kadar da şirin!”

Ama ertesi sabah çocuklar kümesin kapısını açtıklarında, tavuklar çığlık çığlığa bağırsıyor, ortalığı birbirine katıyorlardı.

“Papatya?” diye seslendi Wiglaf, domuzun bölmesine koşarak. “Papatya!”

“Kurtçuk iyi mi?” diye bağırdı Angus.

Domuz bir köşeye büzülmüştü. Ejderha yavrusu çıldırmış bir lastik top gibi oradan oraya zıplayıp duruyordu.

“Anlaşılan zıplama sürecine girmiş,” dedi Wiglaf. “Kurtçuk, buraya gel!”

Ejderha yavrusu körlemesine döndü ve Wiglaf’ın sesine doğru geldi. Sonunda doğruca Wiglaf’ın kollarına doğru zıpladı. Angus bir parça yılanbalığı çıkardı.

Kurtçuk başını kaldırdı. Kokladı ve hemen mideye indirdi. Yılanbalığı gitmişti!

Angus küçük ejderhayı beslerken, Papatya da Wiglaf’a olanları anlattı. O sabah uyandığında, küçük ejderha zıplamaya başlamıştı ve hiçbir şey onu durduramamıştı.

“Hepsi bitti, Kurtçuk,” dedi Angus, sonunda.

“*Krrrrttt... çk!*” dedi Kurtçuk. Burnundan iki minik alev püskürdü.

“Hâlâ aç,” dedi Angus.

“Onu besleyebilir miyim?” diye sordu Wiglaf.

“Pekâlâ.” Angus kollarını göğsünde kavuşturdu. “Ama sadece biraz, tamam mı? Senin Papatya’n var. Kurtçuk’un en çok beni sevmesini istiyorum.”

Wiglaf, Kurtçuk'un burnuna doğru bir yılanbalığı sarkıttı. Kurtçuk kokladı ve hemen yuttu. Sonra ağzını kocaman açtı: "Gaark!"

Wiglaf güldü. Ejderha yavrusunun gıdısını okşadı.

O anda Kurtçuk gözlerini açtı. Ortası çiçek kırmızısı sapsarı gözler! Kurtçuk başını kaldırdı ve Wiglaf'a baktı. Neredeyse gülümsüyordu.

"Angus!" dedi Wiglaf, yılanbalığıyla oynarken. "Kurtçuk gözlerini açtı!"

Angus aceleyle geldi. "Artık beni görebilir! Haydi gel buraya, Kurtçuk!" diye seslendi Angus, kucığına vurarak. "Gel, oğlum!"

Ama Kurtçuk bakışlarını Wiglaf'tan ayırmadı. Yine gözlerini kırıştırdı. Sonra küçük pembe ağzını açtı ve öttü: "Annnnnnnnnnnne!"

5. BÖLÜM

“Üzgünüm, Angus, gerçekten, çok üzgünüm,” dedi Wiglaf, ikisi birlikte yine temizlik işi için şatoya dönerlerken. “Kurtçuk’un beni anesi olarak göreceğini nereden bilebilirdim?”

Kurtçuk’u kümeste zıplamaktan bıkmış bir halde bırakmışlardı. Papatya onunla ilgilenmeye söz vermişti ama “omuz-day adı-day” için de artık başa çıkılmaz bir hale gelmeye başladığı konusunda da Wiglaf’ı uyarmıştı.

“Kurtçuk’un en çok seni sevmesi senin suçun değil, Wiggie,” dedi Angus, asık suratla. Mutfağa gelmişlerdi. “Hayvanlar seni seviyor. Sadece... Kurtçuk gerçekten beni sevmeye başlamıştı.”

“Bu sadece şanstı,” dedi Wiglaf. “Eğer gözlerini açtığında Kurtçuk önce seni gör-

seydi, o zaman seni annesi sanacaktı. Kurt-
çuk'tan vazgeçme, Angus. O seni seviyor.
İnan bana."

"Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?" di-
ye sordu Angus.

Tava sabunlu su kovalarıyla fırçaları ha-
zırlamış, herkese dağıtıyordu.

"Siz ikiniz, EAO Ünlüler Salonu'ndaki
heykelleri temizleyeceksiniz," dedi Tava.
Uzandı ve fısıldayarak ekledi: "Mordred
elinden geldiğince paradan tasarruf ediyor,
biliyorsunuz. Ve bu heykellerin parasını
ödeyen oydu. Sizin yerinizde olsaydım, çok
dikkatli olurum."

Angus ve Wiglaf ağır kovaları alıp mer-
divene yöneldiler. EAO kurucularının ka-
lın bir toz tabakasıyla kaplı heykellerinin
önünde durdular.

"Ben Sir Herbert Zindantaşı'nı temizle-
yeceğim," dedi Wiglaf.

"Ben de Sir Ichabod Popquizz'i halledে-
yim o zaman," dedi Angus.

Birlikte işe koyuldular. Ama Sir Herbert'in kirli yüzünü temizlerken, Wiglaf fırçanın giderek daha fazla köpüklendiğini fark etti. Bu koku da neydi? Yıllar önce buna benzer bir şey koklamıştı. Ama neydi? Wiglaf, Sir Herbert'in burnunun öncekinden daha küçük olduğunu fark etti. Oh! Bu mümkün olabilir miydi?

"Sir Lancelot'un karaciğeri!" diye bağırdı Angus, salonun diğer tarafından. "Sir Ichabod'un kulağı eridi!"

Wiglaf, Sir Herbert'in yüzünü yokladı. Mermer gibi sert değildi. Çok yumuşaktı. Bu... şey gibiydi...

"Mordred Dayı da amma pinti bir adam yahu!" diye bağırdı Angus. "Bu heykeller bile mermer değil! Sabundan yapılmışlar!"

Sabun! Wiglaf aniden hatırladı. Babası bir defasında yeni bir domuz almaya gittiğinde, annesi onu ve on iki kardeşini yıkamıştı. Sabun kokusunu o zamandan hatırlıyordu!

Angus bir parça sabunu aldı ve Sir Ichabod'a yeni bir kulak yaptı.

“Eski kulağı gibi görünmüyor, değil mi?” diye sordu.

Wiglaf baktı ve ne yazık ki arkadaşının haklı olduğunu gördü.

“Şey, elimizden bu kadar geliyor,” dedi Angus. Sonra ekledi: “Wiglaf, ya Kurtçuk bir süre seni görmezse? Sence seni unutabilir mi?”

“Belki,” dedi Wiglaf. Ama bunun doğru olmamasını umuyordu.

“Kurtçuk beni görürse, yani sadece beni,” dedi Angus, “belki o zaman en sevdiği kişi ben olabilirim.”

“Belki,” dedi Wiglaf.

“O zaman neden gidip ona bir bakmıyorum?” dedi Angus. “Sadece ben.”

Wiglaf başıyla onayladı. “Git. Ben kovanla ilgilenirim.” Angus’un Ünlüler Salonu’ndan çıkışını izledi. Bu adil değildi. Sonuçta yumurtayı getirmek isteyen kendisiydi. Ama uzak kalmak Kurtçuk’un ve Angus’un daha yakın olmasını sağlayacaksa, buna değeceğini düşündü.

Wiglaf, Sir Herbert'in çizmelerini yıkmayı bitirdi. Sonra kovaları aldı. Angus deli gibi koşarak salona girdiğinde, Wiglaf kovaları Tava'ya geri götürmek üzereydi.

"Wiggie!" diye bağırdı Angus. "Kurtçuk! Gitmiş!"

Wiglaf kovaları düşürdü. "Ama nereye gitmiş olabilir ki?"

"Papatya bana anlatmaya çalıştı," dedi Angus. "Ama ben onun ne dediğini pek anlayamıyorum. Wiggie, yardım et!"

Kümeşe döndüklerinde, Papatya olanları Wiglaf'a anlattı.

"Ka-aray apıdan-kay ıplayıp-zay itti-gay," diye bağırdı Papatya, heyecanla. "Dan-onay onra-say ir-bay oş-fay esi-say uydum-day."

"Kurtçuk kümesin arka kapısından zıplayıp gitmiş," dedi Wiglaf, Angus'a. "Sonra da Papatya bir foş sesi duymuş."

"Hendeğe düştü!" diye bağırdı Angus. "Haydi, Wiggie! Onu kurtarmamız gerek!"

Tam o sırada, Wiglaf bir ses duydu: "Annnnnnnnnnnne!" Kurtçuk zıplayarak onlara doğru geliyordu.

Kurtçuk kümeste oradan oraya zıplar-ken, tavuklar yine çığlık çığlığa kaçışıyor-
du. Kurtçuk sıırıslıklamdı. Pullarına hendek
çimenleri yapışmıştı. Wiglaf, hayvanın da-
ha o sabah gördüğünden bile daha büyük
olduğunu düşündü.

“Annnnnnnnnne!” dedi Kurtçuk. Bur-
nuyla Wiglaf’ı dürttü. Sonra – *BAM!* – ba-
şıyla Wiglaf’ın karnına vurdu.

“Offf!” diye homurdandı Wiglaf. “Amma
da güçlü!”

Kurtçuk sonra Papatya’ya doğru zıpladı.
Ama domuzun canına tak etmişti. Kümes-
ten fırlayıp kaçtı. Wiglaf, Papatya’nın kü-
tüphaneye doğru koştuğunu gördü.

Ejderha zıplayarak Wiglaf’a doğru geldi.

“Kitabı çıkar, Angus!” diye bağırdı Wig-
laf. “Onu eğitmemiz gerek!”

Angus, *Ejderha Eğitimcinin 97 Yolu*’nu
cebinden çıkardı.

“Sen yap,” dedi. “Hoşlandığı biri eğitirse
daha iyi olur.” Okumaya başladı:

Eğitim, bir ejderha yavrusu yumurtadan çıktığı anda başlar. Eğitim, "Hayır! Dur! Ah! Bu canımı yaktı!" demekten fazlasıdır. Eğitim, ejderha yavrunuzla gerçekten dost olmayı gerektirir. ("Dostluk," özellikle daha sonrası için çok önemlidir; ejderha yavrusu büyüüp alev kusan, kafanızı kolayca koparabilecek, sizi yakıp kavurabilecek, arta kalanlarınızı dişlerinin arasından temizleyebilecek... bir dakika, ne diyordum ben? Ama bir ejderhayı eğitmek çok zevkli de olabilir. Bütün gereken, sabır, egzersiz ve acıya alışmaktır.

1'den 97'ye kadar şu yolları izleyin ve güvenli bir şekilde ejderhanızı eğitin. Şey, aslında çok da güvenli olduğu söylenemez ama en azından hayatta kalabilirsiniz belki.

1. Yol: Ejderha yavrusunu eğitmek için en iyi zaman, aç olduğu zamandır. (Ama çok değil.)

2. Yol: İlk yardım setinizi el altında bulundurun.

3. Yol: Jumbo boy bir yanık merhemi alın.

4. Yol: *Ejderhaya asla arkanızı dönmeyin.*

5. Yol: *Asla korktuğunuzu belli etmeyin.*

Wiglaf, Sir Popoüstüoturkal'ın eğitimi çok korkunç gösterdiğini düşündü. Kurtçuk'a bir bakış attı. Ayyyyy! Ejderha burnundan alevler saçıyordu. Bir dakika sonra kümeste bir yangın başlatabilirdi!

“Kurtçuk! Dur!” diye bağırdı Wiglaf. Kurtçuk'u aldı ve tuttu. Ejderha, Wiglaf'ın yanağını yalamaya başladı. “Bir şeyleri ateşe vermesini önlemenin bir yolu var mı?”

Angus sayfaları karıştırdı. “Uyarı, uyarı, uyarı... bir daha uyarı,” diye mırıldandı, sayfaları karıştırırken. “Hah, işte burada.”

28. Yol: *Alev.*

Çoğu ejderha yavrusu, burnundan alev çıkarmayı sever. Bu onlara kendilerini güçlü hissettirir.

Kendinize sorun: Bu korkutucu davranışı iyi bir şeye dönüştürebilir miyim?

Cevabım: Evet!

Ejderha yavrusuna, yemek masanızdaki mumları yakmayı öğretin.

Sigaranızı yakmasına izin verin.

Lokumlarınızı kızartmasına ses çıkarmayın. (Ama ona sakın vermeyin.)

Başlamasını istediğinizde, "Yak!" deyin. Durmasını istediğinizde, gözlerinin içine bakın ve "Söndür!" deyin.

Eğer ejderha yavrusunun size bakmasını sağlayamıyorsanız, bkz. 29. Yol: Göz teması.

"Pekâlâ," dedi Wiglaf. Göz teması. Bu yapabileceği bir şey gibi görünüyordu.

29. Yol: Ejderha yavrusuna dönün.

Wiglaf, Kurtçuk'u yere bıraktı ve ona döndü.

Burnuna doğru bir yılanbalığı uzatın.

Wiglaf elini cebine attı ve bir yılanbalığı çıkarıp Kurtçuk'un önüne doğru tuttu.

(Eğer normalde sağ elinizi kullanıyorsanız, bu kez sol elinizi kullanın; ne olur ne olmaz. Solaklar için bunun tersi.)

Wiglaf hemen yılanbalığını diğer eline geçirdi.

Şimdi yılanbalığını doğruca gözlerinize doğru götürün.

Wiglaf tam yılanbalığını gözlerine doğru götürmek üzereyken... Yılanbalığı gözden kayboldu!

Wiglaf tekrar denedi. Yine aynı şey oldu.

Angus kitabı kontrol etti. "Ah," dedi. "Şunu dinle."

Ejderha yavrusu yılanbalığını elinizden çekip yuttu mu?

Eğer öyle olduysa, 30. yola geçin.

30. Yol: Bir ejderha yavrusu eğiticisi olarak, doğru tutumu izlemelisiniz. Kontrol SİZDE! SİZ kontrol sahibisiniz. Patron SİZSİNİZ! Her şey SİZE bağlı! Şimdi o ejderha yavrusuna uslu olmayı göstereceksiniz!

Wiglaf başıyla onayladı. "Kontrol bende, Kurtçuk," dedi. "Burada patron benim!" Sert sesle konuşmaya çalışmıştı.

"Annnnnnnnnnnnnnnnnnnnnne!" dedi Kurtçuk.

"Ah, Kurtçuk!" dedi Wiglaf, gülerek. "Çok komiksin!"

“Annnnnnnnnne! Annnnnnnnnnnnnnnnnne!” Kurtçuk bir yılanbalığını daha mideye indirdi.

Angus kitabı bıraktı. “Wiglaf, sen umutsuz vakasın!” dedi.

Wiglaf başıyla onayladı. “Pek de patronvari olduğum söylenemez.”

“Al şunu,” dedi Angus, kitabı Wiglaf’a vererek. “Bir de ben deneyeyim.”

Ama Angus daha cebinden bir yılanbalığı çıkaramadan, Kurtçuk kümesin arka tarafından zıplayarak kaçtı.

“Kurtçuk, dur!” diye bağırdı Angus.

Çocuklar küçük ejderhanın peşine takıldılar. Kurtçuk, şato duvarının üzerindeki büyük bir delikten geçti.

Çocuklar da aynı delikten geçtiler. Diğer tarafta, Wiglaf elini gözlerinin üzerine siper ederek baktı. Hendeğin içine bakındı. “Onu göremiyorum. Ya sen?”

“Hayır. Ama Mordred Dayı geliyor! Umarım o da görmemiştir!”

6. BÖLÜM

Wiglaf ve Angus, şato duvarının bir kıvrımına iyice yanaştılar. Mordred'in hızlı adımlarla şatonun arka tarafına doğru yürüdüğünü gördüler.

"Çöp çukurunu kontrol ediyor olmalı," dedi Angus.

Wiglaf bakışlarını hendekten ayırmadı. Suyun üzerinde küçük bir başın belirdiğini gördü. Kurtçuk! Ejderha yavrusunun ağzında canlı bir yılanbalığı vardı. Başını arkaya attı ve yılanbalığını mideye indirdi. Sonra kanatlarını çırpı ve etrafa deli gibi su saçtı.

"Kim var orada?" diye bağırdı Mordred. Menekşe rengi gözleri hendeği baştan aşağı

ğı taradı. Ama ejderha yavrusu tekrar suya dalmıştı.

Ancak Mordred uzaklaştıktan sonra Wiglaf tekrar nefes almaya başlayabildi.

“İşte, Kurtçuk şurada!” diye bağırdı Angus. “Wiggie, onu kurtarmamız gerek!” Wiglaf’ı kolundan yakaladı ve daha Wiglaf ne olduğunu anlayamadan ikisi birlikte suya düştüler.

Brrr! Su dondurucuydu! Wiglaf yüzeye çıktı. Bir eliyle kulaç atarken, diğer eliyle alnına yapışan sazları çekip aldı.

“Onu görüyorum!” diye bağırdı Angus. “Haydi!”

Wiglaf, Angus’un arkasından Kurtçuk’a doğru yüzdü.

Ejderha yavrusunun ince boynu ve başı suyun üzerinde belirdi. Çocukların geldiğini görünce mutlu bir şekilde öttü: “Krrrrrrrt... çk!”

Angus ejderha yavrusunu yakalamak için uzandı.

Kurtçuk'un gözleri parladı ve tekrar suyun altına daldı.

Wiglaf homurdandı. "Bunun oyun olduğunu sanıyor, Angus."

"Hey! Çocuklar!" dedi bir ses.

Wiglaf başını kaldırıp baktı. Hendeğin kıyısında Koç Plungett duruyordu.

"Gördüğüm kadarıyla yüzme çalışıyorsunuz, ha?" dedi Koç. "Bu çok güzel! Senin biraz egzersiz yaptığını görmek hoşuma gitti, Angus. Wiglaf, kollarını biraz daha açman gerek." Pençe yüzüşünü göstermeye başladı.

Çocuklar ellerinden geldiğince iyi bir şekilde yüzmeye çalıştılar.

"Daha iyi!" diye seslendi Koç. "Çok daha iyi!"

O sırada Kurtçuk başını tekrar sudan çıkardı.

Koç o sırada bir kolunu başının üzerine kaldırdığından, Kurtçuk'u görmedi.

"İşte böyle, çocuklar!" diye seslendi Koç Plungett. "Bunu her gün yaparsanız, benim gibi bir erkek olursunuz!"

"Krrrrrrrrt... çk! Krrrrrrrrt... çk!"

Koç karada kurbağalama tekniğini göstermekle meşguldü. "Yüzme takımında sizin gibi çocuklar varken, Ejderha Avcıları İlkokulu'nu kesinlikle yeneriz; yoksa bana Koç Plungett demesinler!" diye bağırdı Koç. "Eh, ben gidip öğle yemeği için Geçirtina ile buluşacağım. Hoşça kalın!" El salladı ve Avcılar Yolu'nda uzaklaştı.

Wiglaf el sallarken, Kurtçuk tam onun önünde sudan çıktı. Başka bir yılanbalığını yutmakla meşguldü. Wiglaf kollarını ona doladı ama vücudu kaygan olduğundan, Wiglaf onu tutmayı başaramadı.

"Haydi ama Kurtçuk," diye tatlı tatlı kandırmaya çalıştı Wiglaf. "Anneye gel!"

"Annnnnnnnnnnnnnnne!" dedi Kurtçuk. Wiglaf'a doğru yüzdü. Ama tam Wiglaf ona uzandığı anda kaçtı. Bunu tekrar tekrar yaptı.

Bu arada, Angus sessizce Kurtçuk'un arka tarafına dolaşmış, yavaşça yaklaşıyordu.

"Kurtçuk! Bana bak!" diye emretti Angus.

Kurtçuk döndü.

Angus bu kez Kurtçuk'a uzanmadı. Çenesini ileri doğru çıkardı. Burun deliklerini kocaman açtı. Küçük ejderhaya bakarken, gözünü bile kırpmadı.

Kurtçuk, Angus'un neyin peşinde olduğunu anlamaya çalışırken başını yana eğdi.

Bir kolunu yavaşça sudan çıkarırken, Angus bakışlarını Kurtçuk'un gözlerinden ayırmadı. Elinde bir yılanbalığı vardı. Yılanbalığını ejderhanın burnuna doğru uzattı.

Kurtçuk gözlerini şaşa yaparak yılanbalığına baktı ama kapmadı.

Angus yılanbalığını yavaşça kendi gözlerine götürdü. Ve oldu! Göz teması!

"Artık yiyebilirsin, Kurtçuk," dedi Angus. Yılanbalığını ejderhaya verirken, bakışlarını onun gözlerinden hiç ayırmadı. "Ama hiç unutma: EFENDİN BENİM!"

"Hfffnnnnmmmm!" diye mırıldadı Kurtçuk.

Angus sırtıttı. "Bunu duydun mu, Wig-gie? Bana 'efendim' diye seslendi!"

“Duydum.” Wiglaf gülümsedi. “Şimdi ona hendekten çıkmasını söyle, Angus. Yoksa üşütüp hasta olacağız!”

Dışarı çıktıklarında, Kurtçuk küçük bir ördek yavrusu gibi Angus’u kümese kadar takip etti. Çocukların üniformaları sıırıksıklamdı ve leş gibi kokuyordu. Bu yüzden temizlik işini bırakıp akşama kadar kümeşte saklandılar. Bu arada Kurtçuk’u eğitmeye devam ettiler.

Yanında çok sayıda kitapla birlikte kütüphaneden dönen Papatya bile, ejderha yavrusunun ne kadar hızlı öğrendiğini görerek şaşırdı. O gün öğleden sonra Angus ejderhaya “otur” ve “yat” komutlarını öğretti. Sir Popoüstüoturkal, komutların el işaretleriyle birlikte sesle öğretilmesi gerektiğini söylüyordu.

Sonraki birkaç gün boyunca, temizlik işlerinden fırsat buldukça ejderha yavrusunu eğitmeye devam ettiler. Sonunda “Kal,” “Gel,” “Bırak,” “Patini ver,” “Konuş,” ve

“Konuşma!” komutlarını öğrendi. Oyun oynamayı çok sevdiğinden, Wiglaf ona saklambaç oyununu öğretti. Ama Kurtçuk’un en sevdiği oyun, kendi oyunuydu. Wiglaf buna Beni Güldür diyordu. Kurtçuk yüzünü şekilden şekle sokuyor, komik komik şeyler yapıyor, çocuklar da gülmekten kırılıyordu.

Bütün bu süre boyunca, Kurtçuk büyümeye devam etti. Şimdi küçük ibikli kafası, Wiglaf’ın omzuna geliyordu.

Aynı gece meşaleler sönmeden önce, Erica geldi ve Wiglaf’ın yatağına oturdu. Son zamanlarda birbirlerini pek görememişlerdi. Erica ya Şafak Devriyesi’ne çıkıyor ya da fazladan temizlik işi yapıyordu.

“Şafak Devriyesi bitti,” dedi Erica. “Ego-mantris ve ben, Tava’nın çöp yığınına çöp çukuruna taşıma işini bitirdik.”

“Yani o çöp dağı artık yok mu?” diye sordu Angus.

Erica gururlu bir tavırla başıyla onayladı. “Peki ya şu ‘bir şey’ nasıl gidiyor? Benim hakkında bir şey bilmediğim ‘bir şey?’”

“İyi,” dedi Wiglaf. “Angus, ‘bir şeyi’ eğitme işinde çok başarılı.”

Angus sırttı. “Göz teması kurabilirsen, bir ejderhaya istediğini yaptırabilirsin.”

“Göz teması mı?” dedi Erica. “Bunu hatırlamaya çalışırım.” Sonra şaşkın bir tavırla baktı. “Wiggie, battaniyene ne oldu?”

“‘Bir şeyin’ bir yatağa ihtiyacı vardı,” dedi Wiglaf.

Erica koşarak uzaklaştı. Geri döndüğünde, elinde güzel kalın bir battaniye ve bir yastık vardı.

“Beni bilirsin,” dedi. “Her zaman fazladan bir şeylerim vardır.” Elindekileri Wiglaf’ın yatağına bıraktı.

O gece Wiglaf mutlu ve sıcak bir şekilde uyudu. Daha önce hiç yastıkla uyumadığından, kendini bulutların üzerinde uçuyormuş gibi hissetti. Gözlerini kapadı ve gülümseyerek uykuya daldı.

Çok geçmeden, Wiglaf rüyasında Kurtçuk’u görüyordu. Kurtçuk yine ona sesleniyordu: “Annnnnnnnnnnne!”

Wiglaf uykusunda döndü ve yüzünü sert bir şeye dayanmış halde buldu. Bir gözünü açtı. Bir çift sarı göz ona bakıyordu.

“Annnnnnnnnnnne!” dedi Kurtçuk, Wiglaf’a daha da sokularak. Wiglaf’ın yüzünü yaladı.

Wiglaf doğrulup oturdu. Bu rüya filan değildi. Gerçektir! Kurtçuk onunla birlikte yataktaydı! Kurtçuk’u kümeste bırakma fikri işe yaramamıştı. Yatakhanede kalamazdı; biri onu fark edebilirdi. Dışarıda başka bir yer var mıydı? Hayır. Ya Kurtçuk yine hendeğe dalmaya karar verirse? O zaman ne olacaktı?

“Kurtçuk!” diye homurdandı Wiglaf. “Seninle ne yapacağım ben?”

“Annnnnnnnnnnnnnnne!” dedi Kurtçuk, gözlerini kırıpıştırarak.

Wiglaf gülümsemesini bastıramadı. Gözlerini kapadı ve Erica’nın kalın battaniyesini çenesine kadar çekti. Bu sorunu yarın düşünecekti.

7. BÖLÜM

BAM! BOM! BAM! BOM! BAM!

“Hemen kalkın bakalım, birinci sınıf çocukları!” diye seslendi Tava. Çorba kepçesiyle bir tavaya vuruyordu.

Wiglaf gözlerini açtı. Yataktan kalkmaya hazırlandı. Tam o anda yastığının üzerinde yeşil bir baş gördü.

Wiglaf'ın uyandığını gördüğünde, Kurtçuk'un gözleri parladı. “Annnnnnnnnnnne!” dedi neşeli bir şekilde.

Wiglaf, bir eliyle ejderhanın uzun ağzını yakaladı. Battaniyeyi ikisinin de başları içerde kalacak şekilde üzerlerine örttü. Şimdi ne olacaktı?

“Wiggie!” dedi Angus. “Uyandın mı?”

“Evet,” dedi Wiglaf, battaniyenin altından. “Ama... sanırım... bir süre yatakta kalacağım.”

“Neden? Hasta mısın?” dedi Angus.

“Öyle de denebilir,” dedi Wiglaf. Gerçek sorunun ne olduğunu söylemeye cesaret edemiyordu.

“Bence numara yapıyorsun,” dedi Ego-mantris. “Temizlik işinden kurtulmak için.”

“Ateşin var mı?” diye sordu Angus.

“Hayır,” dedi Wiglaf. “Bir... bir... kurtçuğum var.”

“Ah, hayır!” diye bağırdı Erica. “Çiğ yılanbalığı mı yedin, Wiggie?”

“Hayır...” dedi Wiglaf.

“Peki o zaman neden bir...” Angus olduğu yerde donup kaldı. Ne olduğunu anlamıştı. “Bi-bir kurtçuk mu?”

Battaniyenin altında Wiglaf gülümsedi.

“Ben Tava’dan kurtçuk ilacını alacağım,” dedi Erica.

“Ben de seninle geliyorum!” diye seslendi Ego-mantris. “Ben yanında olmadan ilkyardım madalyası alamazsın.”

Wiglaf kapının dışında uzaklaşan ayak seslerini duydu.

“Bir defasında kuzenimin karnında kurtçuk olmuştu,” dedi Angus. Wiglaf onun neden yüksek sesle konuştuğunu merak etti. “Bir gece kurtçuk burun deliğinden dışarı çıktı. Tam iki metre uzunluğundaydı!”

“Iyyyyyyyyyyy!” diye bağırdı diğer çocuklar.

Baldrick’in sesi duyuldu: “Kurtçuk bulaşıcı mıdır?”

“Ah, evet,” dedi Angus. “Kurtçuk çok bulaşıcıdır.”

Wiglaf yatakhane kapısında gürültüler duydu. Herkes birbirini ezerek dışarı çıkmaya çalışıyordu. Aferin Angus!

Ortalık yatıştığında, Angus uzandı ve Wiglaf’ın battaniyesini kaldırdı.

“Hffffnnnmmm!” dedi Kurtçuk, neşeyle.

“Buraya nasıl geldi bu?” diye sordu Angus.

“Beni arıyordu,” dedi Wiglaf.

Kurtçuk yataktan dışarı fırladı. “Krrrrrrrrrt... çk! Krrrrrrrrrt... çk!”

Ejderha daha da büyümüştü. Wiglaf, hayvanın şimdi Angus ile aynı boyda olduğunu gördü.

“Onu buradan çıkarmak zorundayız,” dedi Angus. “Hem de hemen!”

O sırada kapı açıldı.

Angus saklamak için battaniyeyi kaldırdı. “Kal!” diye emretti.

Erica koşarak içeri girdi.

Wiglaf rahat bir nefes aldı.

“İşte kurtçuk ilacı” dedi, elindeki koyu renk şurup şişesini Wiglaf’a uzatarak. Battaniyesinin altında gizlenen şeyi gördüğünde, durdu. “Sakın söylemeyin!” dedi.

“Söylemeyiz,” dedi Angus.

“Ben bir şey görmedim,” dedi Erica. Gözlerini sımsıkı kapadı. “Ama görseydim, en azından büyümüş olduğunu söyledim! Ve artık Egomantris’in gözünden kaçmayacak kadar büyük! O da bir dakika içinde burada olacak!”

“Onu buradan uzak tut, Erica,” dedi Angus.

“Durun!” dedi Wiglaf. “Erica, her zaman fazladan bir şeylerin varsa, fazla üniforman da var mı?”

Erica başıyla onayladı. Gözlerini kapalı tutuyordu. “Keyfinize bakın. Hepsi sandığımda. Ama Sir Lancelot halımın üzerine basmayın, tamam mı? Ben buradan gidiyorum.” Döndü ve koşarak kapıdan çıktı.

Erica’nın sandığında, en üstte, Wiglaf bir miğfer, yeni yıkanmış bir tunik ve bir pantolon buldu. “Angus,” dedi, “ben onu giydirirken Kurtçuk’un hareketsiz olmasını sağla.”

Kurtçuk’un kuyruğunu pantolonun içine sokmak çok zor oldu ama on dakika sonra, tuhaf görünümlü EAO üniforması giymiş bir yaratığı aralarında tutan iki EAO öğrencisi, birinci sınıfların yatakhanesinden dışarı süzüldü. Egomantris’in tam yanından geçtiler. Neyse ki Erica onu madalyonlar, rozetler ve diğer başarı belgeleriyle ilgili sohbete tuttuğundan, Egomantris başını kaldırıp bakmadı bile. Üçlü, Mordred’in

kapısının önünden geçerken, içeriden gelen tanıdık şingirtıları duydular. Wiglaf rahat bir nefes aldı. Mordred yine altınını saymakla meşguldü.

Ama tam ofisin kapısının önünden geçerken, Mordred başını dışarı uzattı.

“Angus!” dedi, Angus’a bakarak. “9,999’dan sonra kaç gelir?”

“On bin, Mordred Dayı,” diye cevap verdi Angus.

“Ah, biliyordum! Müfettişler! Kafamı karıştırdılar, hepsi bu.” Mordred içeri çekildi ve kapıyı sertçe kapadı.

“Krrrrrrrrt... çk!” dedi Kurtçuk. Önlerindeki basamaklardan aşağı zıpladı. Üçüncü zıplayışta, Kurtçuk’un kuyruğu Erica’nın tuniğinden dışarı fırlayıverdi. Ejderha yavrusu giderek daha yükseğe, daha yükseğe zıplamaya başladı. Çok yükseğe ulaştığında, kanatlarını çırttı ve havada kaldı.

“Uçuyor!” diye bağırdı Angus.

“Öyle de denebilir,” dedi Wiglaf. “Başında miğfer olması iyi.”

Kurtçuk'un yere doğru dalışını ve sonra tekrar yükselişini seyrettiler. Sonra Yaşlı Blodgett'e doğru uçuyordu. Kurtçuk, egzersiz ejderhasının başının üzerindeki ağaca sarsak bir şekilde kondu.

“Annnnnnnnnnnnnnnnnne! Hffffnnnnnm!” diye bağırdı Kurtçuk, neşeyle.

“İyi gidiyorsun!” diye seslendi Angus, gururlu bir baba gibi. “Şimdi... gel!”

“Hffffnnnnnm!” diye bağırdı Kurtçuk. Sonra ağaçtan kendini bıraktı ve kanatlarını çırparak Angus'a doğru geldi. Birkaç kez zıpladı ve sonra doğruca Angus'un yanına kaydı.

“Aferin, Kurtçuk,” dedi Angus, ona bir yılanbalığı vererek.

Angus ve Wiglaf, ejderha yavrusunu kümesin kapısına götürdüler. Kurtçuk içeri zıpladı.

“Günüm-üzay!” diye bağırdı Papatya. Sabah uyandığında Kurtçuk'un gitmiş ol-

duğunu fark ettiğini ve artık başa çıkamayacağı kadar büyüdüğünü Wiglaf'a anlattı.

"Haydi Papatya," dedi Angus. "Kümeşe kimse gelmiyor."

"Ama Kurtçuk kümeşte kalmıyor ki," dedi Wiglaf. "Egomantris şüpheleniyor. Eğer Kurtçuk'u görürse, hemen Mordred'e yetiştirir. Bunun olmasını istemezsin."

"Kurtçuk'un ne kadar iyi eğitilmiş olduğunu Mordred Dayı'ya göstereceğim," dedi Angus. "o zaman yanımda kalmasına izin verir."

"Rüyanda görürsün!" dedi Wiglaf. "Bundan daha iyi bir plan yapmalıyız!"

"Kahvaltıya gidelim," dedi Angus. "Karnım açken düşünemiyorum."

Çocuklar kahvaltı tepsilerini alıp birinci sınıfların masasına oturduklarında, Wiglaf dev bir farenin yemek salonuna baktığını gördü. Daha önce hiç bu kadar büyük bir fare görmemişti. Mordred öğretmenler masasında oturduğu yerden başını kaldırıp baktı.

“Bu da ne!” diye bağırdı müdür. Sandalyesinden fırladı ve fareyi kovalamaya çalıştı. “Defol! Defol dedim! Müfettişler gelir ve bu fareyi burada bulurlarsa, okulumu kesinlikle kapatırlar!”

“Hayır, efendim,” diye bağırdı fare. “Benim, izciniz, Yorick!” Lastikten yapılmış fare kafasını çıkardı.

“Bunu biliyordum.” Mordred, kadife cüppesinin kol ağzıyla alnından süzülen ter damlalarını sildi. “Bu müfettişler sinirlerimi gerdi, hepsi o. Ne haberler getirdin, Yorick?”

“Lordum, müfettişler Soylu Şövalye Konservatuarı’ndan ayrıldılar,” dedi Yorick. “Okul denetimden çok büyük bir başarıyla geçti. Öğrenciler kendi projeleriyle uğraşacak boş zaman bulabildikleri için de fazladan puan kazandılar.”

“Boş zaman mı?” diye mırıldandı Mordred. “Bunu hiç duymamıştım.”

“Müfettişler yarın Biz Şövalyeleriz’e gidiyorlar,” dedi Yorick. “Ondan sonra da

Ejderha Avcıları Okulu'na gelecekler." Yoric başını kaşıdı. "Yoksa önce buraya mı geliyorlardı?"

Mordred menekşe rengi gözlerini devirdi. "Ne olursa olsun, hazırlanmalıyız!" diye gürledi. "Çocuklar, okulu iyi temizlediniz."

Çocuklar neşeyle bağrıştılar.

"Eyvah," dedi Angus. "Mordred Dayı asla iltifat etmez."

Wiglaf bunun arkasından ne geleceğini merak ediyordu.

"Ama şu andan itibaren müfettişler gelene kadar," dedi Mordred, "daha önce hiç temizlemediğiniz gibi temizleyeceksiniz!"

Çocuklar homurdanmaya başladılar.

"Ne olmuş? Ben de size yeni rozetler ve madalyonlar vereceğim!" Mordred parlak kırmızı bir yamayı kaldırdı. Üzerinde kuştüyleri vardı. "Bu güzel rozeti kim kazanmak ister?"

"Rozet ne kadar güzelse..." dedi Wiglaf.

"İş o kadar berbattır," diye tamamladı Angus.

Mordred gösterişli rozeti ileri geri sallarken, Wiglaf pencereden dışarı baktı ve neredeyse ağzındaki lokma nefes borusuna kaçıyordu. Kurtçuk oradaydı! Ejderha yavrusu kanatlarını çırpıyor ve havada süzülüyordu! Wiglaf'ın kendisini gördüğünü fark ettiğinde, kulaklarını titretti.

"Angus!" Wiglaf arkadaşını dirseğiyle dürttü ve pencereye doğru başıyla işaret etti.

"Sir Lancelot'un karaciğeri!" dedi Angus. Kaşlarını çattı ve Kurtçuk'a oradan gitmesini işaret etti.

Ama Kurtçuk da kaşlarını çattı ve onun hareketini taklit etti.

Wiglaf'ın zihninde bir sürü düşünce doluyorlardı. Kurtçuk'u kimse görmeden oradan uzaklaştırmaları şarttı. Önündeki yılanbalığı yemeğine baktı. İğrenç lapa, ona aradığı cevabı verdi. Wiglaf aniden ayağa fırladı. "Hastalanıyorum!" diye bağırdı. Bir elini ağzına kapadı ve doğruca yemek salonundan dışarı koştu.

“Sana yardım edeceğim, Wiggie!” diye bağırdı Angus. O da Wiglaf’ın peşinden koştu.

Çocuklar şatodan dışarı fırladılar ve avluda koştular.

“Kurtçuk!” diye seslendi Angus. “Çabuk buraya gel!”

Ejderha yavrusu çocukların üzerine doğru daldı. Ama son anda havada döndü ve doğruca şatoya uçtu. Çocuklar onun peşinden antreye koştular. Mordred’in portresi yerde duruyordu. Zırh parçaları her yana dağılmıştı; orada bir miğfer, şurada bir çizme! Çocuklar yıkımı izleyerek merdiveni çıktılar ve Ünlüler Salonu’na girdiler.

“Sir Ichabod’un omzunu ısırılmış!” diye bağırdı Wiglaf.

“Sir Herbert’in kalkanını yenmiş!” dedi Angus.

“İşte şurada!” dedi Wiglaf.

Kurtçuk, salonun diğer ucunda oturuyordu. Güzel bir yemeği henüz bitirmiş gibi pençelerini yalıyordu. Wiglaf daha önce

Mordred'in büstünün durduğu ve şimdi boş olan kaideye baktı.

Çocuklar kendisine doğru koşarken, ejderha başını kaldırdı. "Annnnnnnnnnnnnne! Hhfffnnnnmmm!" diye bağırdı, ağzından ve burnundan sabun köpükleri saçılırken.

O anda güçlü bir böğürme sesi havayı yırttı.

"Eyvah!" dedi Wiglaf. "Okula feci yaralı bir boğa mı girdi?"

"Hayır," dedi Angus. "Bu Mordred Dayı!"

"Ben de öyle tahmin etmiştim."

8. BÖLÜM

“Şatomu yerle bir eden serserileri bulacağım!” diye gürledi Mordred. “Onları işken-
ce makinesinde gerdireceğim!”

Merdivenden ayak sesleri geliyordu.

Wiglaf zorlukla yutkundu.

Angus titriyordu. “Pek keyifli olduğu söylenemez.”

“Annnnnnnnnne!” Kurtçuk’un küçük ibi-
ği korkudan başına yapışmıştı.

“Çabuk!” dedi Wiglaf. “Hemen Kurt-
çuk’u yatakhaneye götürelim!”

Wiglaf, cebindeki yılanbalığını buldu. Kurtçuk’un yüzüne doğru sallayarak ejder-
hanın peşine takılmasını sağladı. Wiglaf yı-
lanbalığını yatakhaneye attı, Kurtçuk’un

içeri girmesini bekledi ve hemen kapıyı kapadı. Tam zamanında.

Mordred öfkeli bir şekilde yanlarına geldi. Yüzü korkutucu bir şekilde kızarmıştı.

“O lanet olasıca serseriler kaçabilirler ama saklanamazlar! Benden, Muhteşem Mordred’den kurtulamazlar!” Mordred parlayan gözleri çocuklara döndü. “Angus! Wiglaf! Siz neden temizlik işinde değilsiniz?”

“Bi-biz şatonuzu dağıtan serserileri arıyorduk, Mordred Dayı,” dedi Angus.

“Ah, anladım! Güzel. Güzel!” dedi Mordred, başıyla onaylayarak.

Aniden yatakhanein içinden tok bir gürültü duyuldu. Wiglaf’ın kalbinden de boğuk bir gürültü geldi.

“O da ne?!” Mordred omzunun üzerinden baktı. “Neydi o?”

“Ne neydi, Mordred Dayı?” diye sordu Angus, gürültü daha da artarken.

“Bu gürültü!” dedi Mordred.

“Gürültü mü?” Wiglaf’a döndü. “Sen bir şey duydun mu?”

“Yooo!” dedi Wiglaf, hâlâ kapıya bir şey çarparken.

“İşte şu!” diye bağırdı Mordred. “Bunu duymadınız mı yani?”

“Neyi, Mordred Dayı?” Angus şaşkın görünüyordu. “Bir şey duyduğunuzu mu sanıyorsunuz?”

Mordred’in menekşe rengi gözleri dehşetle açıldı. Yüzü sarardı. “Angus! Yani olmayan sesler duyduğumu mu söylüyorsun?”

“Bu mümkün, Mordred Dayı,” dedi Angus, endişeli bir tavırla.

O anda yatakhaneinin kapısı ardına kadar açıldı. Kurtçuk karşılarında duruyordu! Çocukları gördüğünde ejderhanın gözleri parladı. Sivri dişlerini göstererek sıırttı.

Mordred derin bir iç çekti. “Müfettişler, onca stres,” dedi. “Bana altın getirmeyen lanet olasıca öğrenciler. Bitip tükenmeyen temizlik. Ve şimdi de bu yıkıntı! Yerimde kim olsa sinir krizi geçirirdi.”

Kurtçuk kapıda zıplamaya başladı.

Sakın arkanızı dönmeyin, efendim! dedi Wiglaf, içinden. *Sakın arkanızı dönmeyin!*

"Dinlenmeniz gerek, Mordred Dayı," dedi Angus.

Kurtçuk pençelerini belinin iki yanına dayadı ve keyifli bir şekilde sırttı.

"Belki bir uyku iyi gelebilir, efendim," dedi Wiglaf.

"Sizi ofisinize götüreyim, Mordred Dayı." Angus, dayısının koluna girdi. "Biraz uzanırsanız..."

"Hfffnnnnnmmmm!"

Mordred hızla döndü ve gözlerini şaşı yapmış, dilini dışarı çıkarmış, pembe kulaklarını oynatan ejderha yavrusunu görür görmez olduğu yerde donup kaldı.

"Kral Ken'in pantolonu!" diye bağırdı Mordred. "Bunu görüyorsunuz, değil mi?"

"Neyi, Mordred Dayı?" dedi Angus.

Mordred menekşe gözleri karardı ve daha fazla ayakta duramayan müdür, duvara yaslandı. "Sesler duyuyorum," diye mırıl-

dandı. "Olmayan sesler. Olmayan şeyler görüyorum. Dinlenmeliyim. Dinlenmeliyim. Kendimi toplamalıyım." Böyle söyleyerek ve sendeleyerek koridorda uzaklaştı.

"Krrrrrrrrt... *çk!*" dedi Kurtçük, oynadığı oyunu kazandığına karar vererek.

Wiglaf ve Angus, Kurtçük'u yatakhane-ye ittiler.

"Çok ama çok şanslıydık," dedi Angus.

"Ah, hayır!" diye homurdandı Wiglaf. "Kurtçük kendine yuva yapıyormuş!"

Kurtçük yatakların üzerindeki battaniyeleri parçalamış ve odanın ortasında yığın haline getirmişti. Yatakların içleri dışına çıkarılmıştı. Erica'nın yastığı parçalanmıştı ve her yerde kuştüyleri vardı.

"Wiggie!" dedi Angus. "Erica'nın Sir Lancelot halısının üzerindeki şey ne?"

Wiglaf bakmak için döndü. "Ejderha kaskası!" diye bağırdı. "Sir Lancelot'un kafasının üzerinde! Hem de kocaman!" Dr. Pluck ejderha yavruları konusunda kesinlikle haklıydı.

“Ah, yooo!” dedi Angus. “Kurtçuk bütün yiyecek depomu kurutmuş!” Ejderha yavrusuna sert bir bakış attı. “En azından lokumlarımı yememiş.” Ama Kurtçuk, Angus’un yatağının üzerinde zıplayıp duruyordu. “Annnnnnnnnne! Hffffffffffnmmmm! Annnnnnnnnne! Hffffffffffnmmmm!”

Wiglaf, uzun süredir düşündüğü şeyi Angus’a açıklamak için bunun doğru zaman olduğuna karar verdi. “Angus, sanırım Kurtçuk’u geri götürme zamanı geldi.”

“Hayır, burada kalabilir!” dedi Angus. “Beni onu eğitirim. Ayrıca, ejderha yavrusu beslemek isteyen sendin.”

“Ve bunu yaptık da,” dedi Wiglaf. “Ama dev bir ejderhayı besleyemeyiz, Angus. Kurtçuk her geçen gün daha da büyüyor. Artık uçabiliyor. Kendi kendini besleyebilir.”

Angus kollarını göğsünde kavuşturdu. “Haydi, şurayı temizleyelim.”

Angus battaniyeleri toplarken, Wiglaf da Erica’nın halısının üzerindeki kakayı temizlemeye çalıştı. Kurtçuk bile yatakların

düzeltilmesine yardım etti. Angus ögle yemeğine gittiğinde, Wiglaf Kurtçuk'a baktı. Wiglaf akşam yemeğine gittiğinde, Angus onunla ilgilendi. Sonra, diğer çocuklar yatakhaneye dönmeden önce, Wiglaf ve Angus, Kurtçuk'u Wiglaf'ın yatağına tıktılar.

Angus, ejderhanın üzerine battaniye örttü.

Ejderha yavrusu ona baktı. "Hffffnnnmm?"

"Sana bir masal anlatacağım, Kurtçuk," dedi Wiglaf. "Bir zamanlar mor bir yumurta varmış."

Kurtçuk mırıldandı; "Annnnnnnnnne..." Gözlerini kapadı.

"İki çocuk yumurtayı bulmuş ve onu okullarına getirmişler," diye devam etti Wiglaf. "Ve..."

"O yumurtadan sen çıktın, Kurtçuk!" dedi Angus.

Kurtçuk gözlerini tekrar açtı. "Krrrrrrrt... çk?"

"Bir ejderha yavrusu çıkmış," diye devam etti Angus. "Küçük bir tavşandan da-

ha büyük değilmiş. İki çocuk ona iyi bak-
mıřlar. Ve ejderha yavrusu büyüümüř, bü-
yümüř, büyüümüř...”

Çocuklar Kurtçuk’un hafifçe horladığını
duydular. Kurtçuk’un burnundan sabun
köpükleri çıkıyordu. Ama uzun yeşil bur-
nunun dışında, ejderha kesinlikle uyuyan
bir EAO öğrencisine benziyordu. Angus
battaniyeyi kafasına kadar çekti.

“Sonunda, ejderha artık okulda kala-
mayacak kadar büyüümüř,” diye bitirdi
Wiglaf. Sonra doğruca Angus’un gözleri-
ne baktı. “Bu yüzden çocuklar onu Kara
Orman’a geri götürmüşler. Ejderha yav-
rusu uçup gitmiş. Oynayacak başka ej-
derhalar bulmuş ve sonsuza dek mutlu
yaşamış.”

Ejderha yavrusu uykusunda gülümsedi.

Angus derin bir iç çekti. “Kazandın,” de-
di. “Onu bu gece geri götüreceęiz.”

Sonunda birinci sınıf öğrencilerinin hepsi uyumuştı. Wiglaf, Angus'un yatağının altında saklandığı yerden çıktı. Angus, Kurtçuk'u uyandırdı. Üçü birlikte sessizce EAO'dan dışarı çıktılar.

"Umarım Kurtçuk ormanda korkmaz," dedi Angus, yıldızların aydınlattığı bir gece yürürken.

Kurtçuk neşeli ve mutlu bir şekilde aralarında zıplıyordu. Arada bir kanatlarını açıyor ve yolun bir bölümünde uçuyordu. Sonunda Bataklik Nehri'nin kıyısına ulaştılar.

"Yemek zamanı!" dedi Angus. Cebinden iki tane lokum çıkardı, bir sopaya taktı ve Kurtçuk'a uzattı. "Yak!" dedi.

Kurtçuk lokumları güzelce kavurdu ama yakmadı. İki çocuk parmaklarındaki lokum kalıntısını yalarken, kulaklarına tuhaf bir ses geldi: "*Haaa haaa haaa!*"

"Bu da ne?"

Kurtçuk kanatlarını açtı ve karşılık verdi: "*Haaa haaaa haaa!*"

Wiglaf kanat sesleri duydu. Angus ile birlikte yere yattılar. Karanlığın içinden bir çift ejderha yavrusu uçarak geldi. Tıpkı Kurtçuk'a benziyorlardı. Ama kulakları mordu ve biraz daha büyüktüler.

"Kurtçuk'un ablaları!" diye fısıldadı Wiglaf. "Sanırım Kurtçuk en küçüktü."

Üç ejderha yavrusu birbirlerinin etrafında daireler çizerek uçtular. Sırayla burunlarından alevler püskürttüler. Güçlü çığlıklar attılar. Wiglaf, çok az kişinin tanık olduğu bir şeyi izlediğinin farkındaydı. Sadece kendisinin ve Angus'un bunu anlatabilecek kadar yaşamalarını umuyordu.

Sonra ejderhalar yükselirken, Wiglaf'nın saçı rüzgârla havalandı. Wiglaf'ın ve Angus'un tepelerinde bir kez daha daire çizdiler.

"Annnnnnnne! Hffffnnnnmmmmmm!" diye seslendi Kurtçuk. Çocuklara doğru alçaldı. Gözlerini şaşı yaptı, dilini dışarı çıkardı ve kulaklarını oynattı. Sonra yükselerek ablalarına katıldı. Çok geçmeden, üç ejderha Kara Orman'ın üzerinde gözden kayboldular.

9. BÖLÜM

Wiglaf ve Angus, kırık kalplerle Dr. Pluck'ın sınıfına geri dönmüşlerdi. Geç kalmak ve tükürük menziline oturmak umurlarında bile değildi.

Kurtçuk gittikten sonra, iki arkadaş artık hiçbir şeyi umursamıyorlardı. Angus iştahını kaybetmişti. Wiglaf dersteyken hayallere dalıyordu. Bir defasında Kurtçuk'u gökyüzünde uçarken gördüğünü sanmıştı ama gördüğü şey sadece bir kargaydı.

Aziz Globule Günü gelip geçmişti ama müfettişler hâlâ gelmemişti. Sonunda Mordred temizleyecek fazla bir şey kalmadığını anlamış, bu yüzden dersler tekrar başlamıştı.

Wiglaf ve Angus, Dr. Pluck'ın dersine geldiler ve en ön sıraya oturdular. Wiglaf, tuniğinin cebinden defterini çıkardı. Sonra bunun defter olmadığını fark etti. *Ejderha Eğitimcinin 97 Yolu* idi. Kurtçuk! Acaba ejderha yavrusu doğaya uyum sağlayabilmiş miydi?

“Çocuklar!” dedi Dr. Pluck, sopasını masasına vurarak. “İnsanları bir grup ejderhadan korumanın doğru yolunu kim biliyor?”

Wiglaf kendini tükürüklerden korumak için *Ejderha Eğitimcinin 97 Yolu*'nu kaldırdı.

O sırada sınıfın kapısı açıldı. Mordred en iyi kırmızı kadife cüppesiyle içeri girdi. “Devam edin, Dr. Pluck,” dedi müdür. “Bu beyler sadece Ejderha Avcıları Okulu'ndaki günlük eğitimin kalitesini görmek istiyorlar.”

“Müfettişler!” diye fısıldadı Angus.

Uzun boylu bir müfettiş, kısa boylu bir müfettiş ve şişman bir müfettiş, Mordred'in arkasından sınıfa girdiler. Üzerlerinde siyah cüppeler, ellerinde parşömen kitaplar vardı. Öğrencilere bakarak not tutmaya

başladılar. Sir Mort'un dersinde de notlar tuttular. Ve yine, Koç Plungett'in dersinde de notlar tuttular. Wiglaf, müfettişlerin pek memnun kalmadığını düşündü. Sonunda öğle yemeği zamanı geldi.

Wiglaf, Angus ve Erica bir arada oturdular.

"Aç değil misin, Angus?" diye sordu Erica.

"Pek değilim," dedi Angus. "Kim olduğunu bildiğin birini özlüyorum."

"Kurtçuk ablalarıyla birlikte," dedi Wiglaf. "Mutlu."

"Ama ben değilim," dedi Angus. "Sonunda benden hoşlanan bir hayvan bulmuştum ve şimdi o da gitti!"

Öğle yemeği bitmeden önce, Mordred ayağa kalktı. "Pekâlâ, çocuklar. Artık gidebilirsiniz. Boş zaman!"

Boş zaman mı? Wiglaf ve Angus birbirlerine baktılar. Mordred neden söz ediyordu? Hiç boş zamanları yoktu ki!

"Öğrencilerimiz boş zamandan hoşlanırlar," dedi Mordred, müfettişlere. "Böyle zamanlarda kendi istediklerini yaparlar."

Wiglaf cebinden ejderha eğitimi kitabını çıkarırken, Angus gözlerini devirdi.

“Buna artık ihtiyacımız yok,” dedi Wiglaf, üzgün bir tavırla. “Boş zamanımızda kütüphaneye iade edebiliriz.”

Angus ve Erica başlarıyla onayladılar. Yemekten sonra, üçü birlikte güney kulesine yöneldiler. Yavaşça basamakları tırmandılar.

Wiglaf kütüphane kapısını açtı. “Birader Dave?” diye seslendi. “Biz sizin kitabınızı...” Büyük bir şey ona doğru atıldığında, Wiglaf şaşkınlıkla olduğu yerde donup kaldı.

“Annnnnnnne! Annnnnnnnnnnne!”

“Kurtçuk?” dedi Wiglaf, gözlerini kırpıştırarak.

“Kurtçuk!” diye bağırdı Angus. Kollarını olabildiğince açıp ejderhanın karnına sarıldı.

“Buraya nasıl girdi?” diye sordu Erica.

“Bir süre önce açık bir pencereden içeri uçtu,” dedi Birader Dave. “Sizin de bildiğiniz gibi, Papatya her gün buraya geliyor. Bana bu ejderhanın hikâyesini anlattı.

Wiglaf'ın ve Angus'un onu nasıl evcilleştirip eğittiğini de."

Wiglaf gülümsedi. Ah, tatlı Papatya!

Merdivenden ayak sesleri geliyordu. Boş zamanlarında öğrenciler kütüphaneye geliyor olmalıydılar! Birader Dave çok memnun olacaktı!

"Pencereyi açmış olmam şanstı," diyordu Birader Dave. "Müfettişler gelmeden önce kütüphaneyi biraz havalandırmak..."

"Müfettişler!" diye bağırdı Wiglaf. "Buraya geliyorlar!"

"Turumuzda son durağımız küt-pane," diyordu Mordred, müfettişleri getirirken.

"Kütüphane," diye düzeltti uzun boylu müfettiş.

"Elbette!" dedi Mordred. "Bizim birçok... birçok şeyimiz var... kütüphanede olan şeyler... bilirsiniz."

"Kitaplar," dedi şişman müfettiş. "Onlara kitap denir."

Erica, Kurtçuk'u pencereye doğru itmeye çalıştı. "Uç! Hoşça kal! Git, haydi! Kışt!"

Ama Kurtçuk, Erica'nın kendisiyle oyun oynadığını sandı. Kütüphanenin içinde zıplamaya başladı.

"Angus! Bir şeyler yap!" dedi Wiglaf.

Angus öne çıktı. "Kurtçuk!" diye emretti. "Buraya gel!"

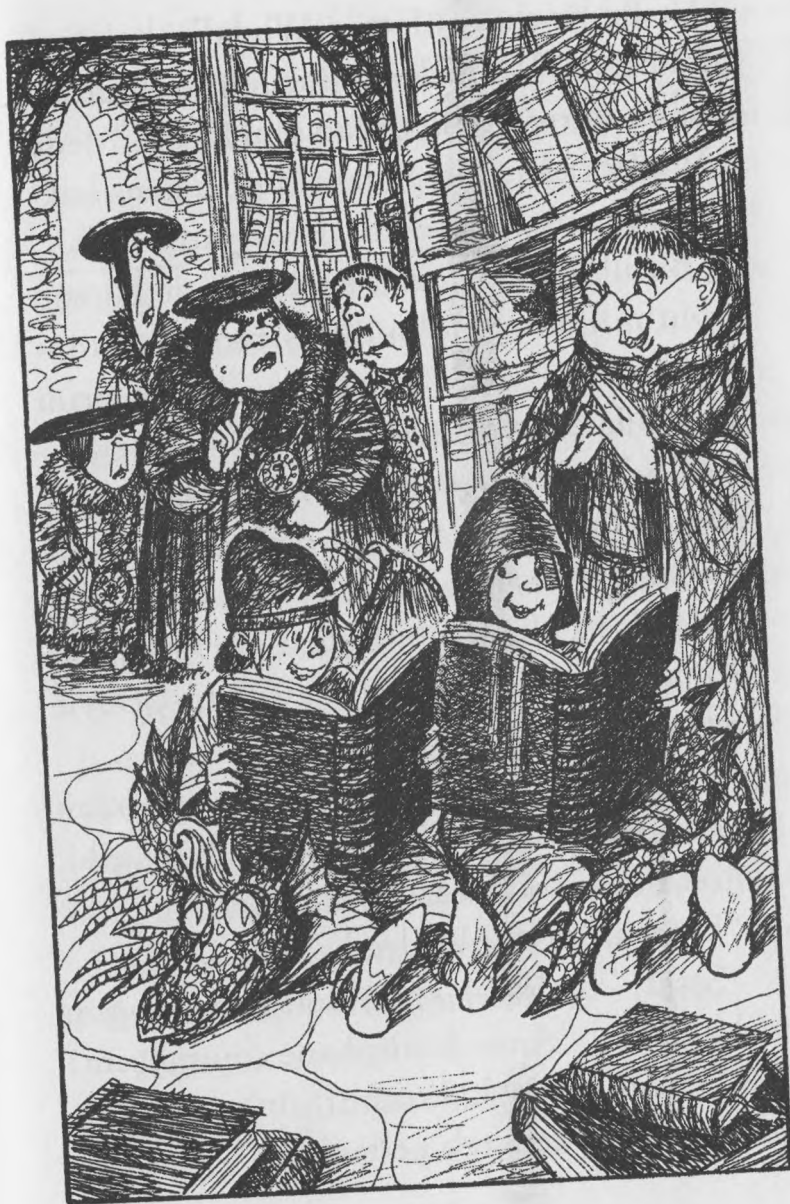
Bir saniye sonra, kütüphane kapısı açıldı.

"Huu huu, Birader Dave!" diye seslendi Mordred. "Küptanemizi... yani buradaki odamızı görmeleri için önemli konuklar getirdim."

Birader Dave masasının arkasında ayakta duruyordu. "Hoş geldiniz, efendim," dedi. "Hepiniz."

Üç müfettişin içeri girdiğini gördüğünde, Wiglaf'ın kalbi neredeyse eline düşecekti.

Mordred ve müfettişler, büyük pencere-lerden süzülen parlak güneş ışığını gördüler. Raflar dolusu kitabı gördüler. Yerde duran boynuzlu at şeklindeki büyük mindere uzanmış halde kitap okuyan öğrenciyi gördüler. Diğerleri ise ejderha biçimli bir yastığın üzerinde oturuyorlardı. En azından, yastığa benziyordu. Üçü de kitap okuyorlardı.

Uzun boylu müfettiş, Wiglaf'a bakarak gülümsedi. "Demek öğrenciler boş zamanlarında buraya gelip kitap okuyorlar," dedi.

Wiglaf başını kitaptan kaldırıp adama baktı. "Evet, efendim," dedi. "Öyle yapıyoruz."

"Bize biraz izin verir misiniz?" dedi uzun boylu müfettiş. Üç müfettiş bir araya toplandılar ve uzunca bir süre sonra başlarını kaldırdılar.

"Müdür Mordred" dedi uzun boylu müfettiş. "Bütün haklarımıza dayanarak, okununuzu kapamamız gerek."

Mordred ellerini birleştirdi. "Hayır, nazik beyefendiler!" diye haykırdı. "Böyle söylemeyin!"

"Yemekler iğrenç," diye devam etti uzun boylu müfettiş. "Yatakhaneler buz gibi. Öğretmenlerinin çoğu yarım akıllı!"

"Doğru," dedi Mordred. "Ama..."

"Şşşşt!" dedi şişman müfettiş, parmağını kaldırarak. "Ama kütüphane muhteşem! EAO'nun açık kalmasını önerecek olmamızın tek ama tek nedeni bu."

Bunu söyledikten sonra müfettişler kütüphaneden çıktılar.

Mordred peşlerinden koşturdu. "Yani işime devam edebilir miyim? Demek istediğiniz bu mu? Denetimi geçtim mi? Biliyordum! Şimdi, ders ücretlerini ne kadar yükseltebilirim?"

Kapı kapandıktan sonra, kütüphanede kalanlar bir hayli neşeliydi.

"EAO sonsuza dek yaşasın!" diye bağırdı Erica.

"Kurtçuk!" dedi Angus, "minderi" kucaklayarak. "Sonsuza dek burada kalacaksın."

"Şey, Angus, doğrusu şu ki ejderha buraya istediği gibi gelip gidebilir," dedi Birader Dave. "O buradayken, Papatya'nın da dediği gibi, iyi bir kitap okuru olduğu için dostluğundan zevk alıyorum." Ejderhanın başını gururla okşadı. "Sen benim kitap kurtçuğumsun."

Kurtçuk sırttı.

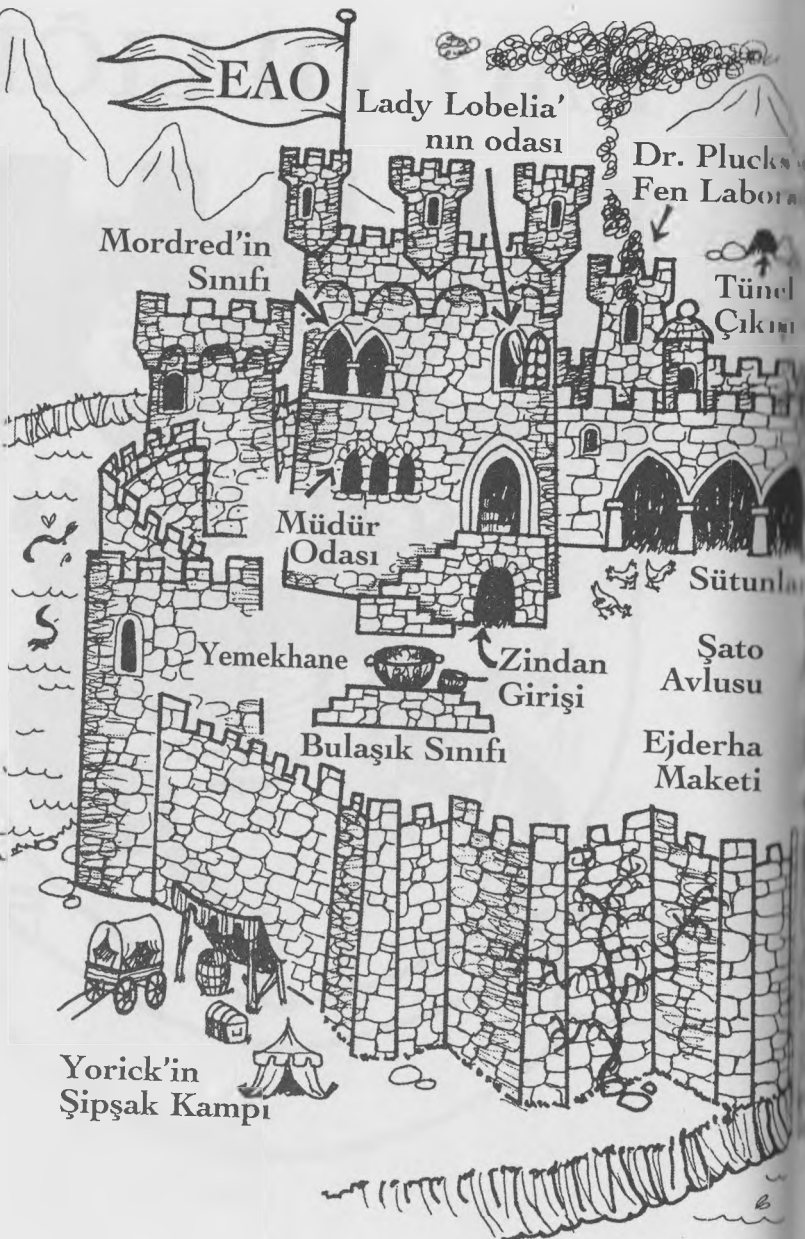
Wiglaf gülümsedi. Mor yumurtayı EAO'ya getirdiği için artık çok mutluydu.

EAO YILLIĞI

Ejderha Avcıları Okulu Kampüsü

Doğu
Kulesi

Başparmak Köyü

Avcılar
Yolu

Yatakhane

Gir ama sorumluluk almayız.

EAO

Yılanbalığı
Dolu
Hendek

Asma Köprü

KURUCULAR

FELSEFEMİZ

Sir Herbert ve Sir Ichabod Ejderha Avcıları Okulu'nu kurarken bugün bile hâlâ geçerli olan basit bir ilkedен yola çıktılar: Ne kadar güçsüz, ödleк, tembel, ayakları içe dönük, kokuşuk veya isteksiz olursa olsun, her çocuk altın peşinde bir ejderha avcısına dönüşebilir. EAO'da geçen dört yıldan sonra delikanlılar sonunda hem aileleri hem de seçkin okulumuz için bir zenginlik kaynağı olabilirler. * * * * *

* EAO'nun kesinlikle kâr amaçlı bir kuruluş olduğunu hatırlatırız.

** EAO, ejderha avcılarınca ele geçirilen altınların bir bölümüne el koyma hakkını saklı tutar.

*** Bu altınların ne kadarının öğrencimizin ailesine verileceğine değerli müdürümüz Mordred karar vermektedir. Her durumda bu miktar altınların 1/500'ünden az, 1/499'undan da çok olmayacaktır.

OKUL MÜDÜRÜ

Muhteşem Mordred

Mordred, Ejderha Pataklayıcıları Yüksekokulu'ndan ikincilikle mezun oldu. Öteki öğrenci Lionel Flyzwattar Ejderha Şişleme Hazırlık Okulu'nun müdürü olmuştu. Mordred uzun yıllar Ejderha Tokatlayıcıları Alternatif

Okulu'nda yarı zamanlı okutman olarak çalışırken çamur güreşi konusuyla yakından ilgilenme şansı buldu. Flyzwattar'ın eğitim işinden çok para kazandığını görünce CMLXXIV yılında Ejderha Avcıları Okulu'nu kurdu ve halen müdürlüğünü yapıyor.

Nasıl tanınır: Uyuz Mordred.

Hayali: Kucak dolusu altın.

Gerçek: Henüz tek bir altın görmüşlüğü yok.

Sırrı: Taşfırın Erkeği Mordie takma adıyla çamur güreşi yaptı.

Gelecekle ilgili planları: Zengin olur olmaz emekli olup Bahamalar'a gidecek.

YÖNETİM KURULU ÜYESİ

Lady Lobelia

Lobelia Müthiş Mordred'in kız kardeşidir ve Eğer-Bu-Yazıyı-Okuyabiliyor-san-Moda-Tasarımcısı-Olabilirsin Okulu'ndan mezun olmuştur. Lobelia Husky Kralı Felix ve Rüküş Eric'in moda danışmanlığını da yapmıştır. CMLXXIX'de Lobelia yaşayan en kıdemli Şövalye olan Sir Jeffrey Scabpicker III ile evlenmişti. Lady ünvanını da o zaman kazanmıştı, fakat –ne yazık ki!– kendisine kalan çok az miktarda serveti tek bir kere yapmış olduğu alışverişte harcayıp bitirmişti. Lady Lobelia Ejderha Avcıları Okulu'na yaptığı sık ziyaretlerinde haykırdığı, “Orta Çağ'da yaşıyorum diye orta yaşlı görünmek zorunda mıyım yani!” sözüyle bilinir.

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Lady Lo Lo olarak

Hayali: Modaya korkunç uyumlu giyinmek

Gerçek: Korkunç!

En iyi sakladığı sır: Karanlık Çağ'daki İndirime Girmiş Ucuzcu Mağazaları

Gelecekle ilgili planları: Çocuklara yeni üniforma: El örgüsü taytlar ve dantelli tunikler.

ÖĞRETMENLER

Sir Mort du Mort

Ejderha Avcıları Okulu'nun Başlangıç, Orta ve Usta sınıflarının sevilen öğretmenidir. Bir zamanlar müthiş bir ejderha zurgalayıcısı olduğu söylenir durur. (Ne demek olduğunu bilmiyoruz, ama ürkütücü bir şey olduğu anlaşılıyor.) En son çarpışması ejderhaların en korkuncu olan Şövalye Ufalayıcısı ile olmuş. Ne yazık ki, daha ilk anda kafasına aldığı sert bir darbe nedeniyle birazcık kafayı yemiş.

Nasıl tanınır: Kaçık.

Hayali: En müthiş ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Hayaliyle alakası yok.

Sırrı: Hatırlamıyor.

Gelecekle ilgili planları: Biraz kestirmek.

Koç Wendell Plungett

Plungett EAO'da Beden Eğitimi Bölümü'ne katılmadan önce yıllarını Kara Orman'da macera aramakla geçirmiş, sonunda ormanı terk edip ejderha avcılığı günlerini geride bırakmıştır. Koç Plungett, Hiçbir Yer Bataklığı'nın kuzeyindeki en bulunmayan en adaleli erkekti.

"Kalas gibiyimdir!" dediği biliniyor. EAO'da çeşitli şapkalar ve miğferler giyer. Beden Eğitimi öğretmenliğinin dışında, Şişleme Antrenörlüğü, dans öğretmenliği ve Özel müfettişlik gibi görevleri vardır. Genç bir kızla tanışmak ve mum ışığında yemek yemek için can atmaktadır.

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Koç

Hayali: Taş gibi sert olmak

Gerçek: Fufu adında pelüş oyuncak ejderhasıyla uyur

En iyi sakladığı sır: Saçını şöyle bir çekin de görün

Gelecekle ilgili planları: Aşkını bulmak

Birader Dave

EAO'nun kütüphanecisidir. Ejderha Avcıları Okulu'na nasıl gelmiştir? Ailesi birkaç nesildir şekerlik yapan Dave'in sattığı şekerler Başparmak Köyü'nün üç çocuğunu dişsiz bırakınca duyduğu vicdan azabı nedeniyle kendini borçlu hissetmiş ve insanlığa başarılması çok güç bir iyilik yapmaya karar vermiştir. Bunun için de okumanın yazmanın bir zaman kaybı olduğuna inanmasıyla ünlü Ejderha Avcıları Okulu'na kütüphaneci olmaya ve öğrencileri bunun aksine ikna etmeye kendini adanmıştır.

Nasıl tanınır: Birader.

Hayali: Kütüphanede kitap okuyan çocuklar.

Gerçek: Kütüphanede uyuyan çocuklar.

Sırrı: Cliff'in ders notlarından yararlanıyor.

Gelecekle ilgili planları: Şeker kâğıtlarına maniler yazmak.

Profesör Prissius Pluck

Profesör Pluck, Turşucu Hurşit Özel Okulu'ndan mezun oldu ve Fen Bilimleri Profesörü olmak için Ejderha Avcıları Okulu'na geldi. Uzmanlık alanı Çoktan Seçmeli Testler. Profesör Pluck'ın öğrencileri:

- a) Profesör Pluck'ın ne kadar çok tükürük saçabildiğine hayret ediyorlar,
- b) Ön sıralara oturmamaya dikkat ediyorlar,
- c) Okul müdürü Mordred'e kendilerini başka sınıfa alması için yalvarıyorlar,
- d) Yukardakilerin hepsi

Çocuklar nasıl tanıyorlar: Bay Salyalı Surat

Hayali: P'leri doğru bir şekilde telaffuz etmek

Gerçek: Saçılan tükürükler

En iyi sakladığı sır: Hiç tükürük köftesi yemedi

Gelecek için planları: Yarık dudakları iyileştirme üzerinde çalışma

MEMURLAR

Tava

Tava'nın nasıl EAO'da aşçıbaşı olduğunu kimse bilmiyor. Kimilerine göre Mordred bu harap şatoyu satın aldığı anda o zaten mutfaktaymış ve orada kalmış. Kimilerine göreyse bu laşıkları çok çabuk yıkadığı için Lady Lobelia onu bu işe almış. Kimilerine göre ise okulla ilgili öyle karanlık sırlara sahipmiş ki onu işten atamıyorlarmış. Ama şimdiye kadar onun iyi bir aşçı olduğu için bu işi yaptığını söyleyen tek bir Allah'ın kulu bile çıkmamış.

Nasıl tanınır: Adı Tava olan birine nasıl bir takma ad takılabilir ki?

Hayali: Temiz bir mutfak.

Gerçek: Temiz bir mutfak hayaldir.

Sırrı: Arasıra şato hendeğinde köpük banyosu yapıyor.

Gelecekle ilgili planları: Aşçılık okuluna yazıldı.

Yorick

Yorick EAO'da İzci Başkanı. Maskaralıktaki becerisini Şen Şarkıcılar ve Çıtır Dansçılar'la birlikte geçirdiği yıllardan edinen Yorick, "Külkedisi"ndeki Cam Terlik rolüyle de ödül kazanmıştı. "Üç Ayı" masasındaki anne ayı rolünü almayınca kendisine yeni bir yol çizmeye karar verdi. Mordred'in onu gördüğü gece Ayılar yolu'nda ayı kılığında dolaşıyormuş. Kılık değiştirmedeki ustalığını fark ettiği için de onu hemen İzci Başkanı yapmıştı.

Nasıl tanınıyor: Bu da Kim?

Hayali: Kılık değiştirme ustası olmak

Gerçek: Mordred'in ayak işlerinin ustası

En iyi sakladığı sır: Kral Ken gibi giyinmekten hoşlanıyor

Gelecek için planları: Tavşan kıyafetini yitirmek

ÖĞRENCİLER

Pinwick'li Wiglaf

Yeni öğrencimiz Wiglaf, yanında Başparmak Köyü'nün bile metropol kadar büyük kaldığı küçücük bir köy olan Pinwick yakınlarında bir izbelikten gelmiştir. On üç çocuklu bir evde büyüdüğü için de okuldaki yatakhane hayatına hemen uyum sağlamakta zorlanmamıştır.

Ancak Koç Plungett'in peruğunu şişlediği için de okula iyi bir başlangıç yaptığı söylenemez. Çok işin var Wiglaf! Seninle çok eğleneceğiz.

Hayali: Kahraman bir ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Cebinde hâlâ bebekliğinden kalma bez parçası taşıyor.

Ders dışı faaliyetleri: Hayvan Dostları Kulübü Başkanı, Yılanbalığı Yemekten Bıkanlar Kulübü Başkanı, Tava'nın Kurulama Ekibi Havlu Serme Görevlisi; Domuz Sevenler Kulübü Kurucusu.

En sevdiği yer: Kütüphane

En sık söylediği söz: Erhaba-may, aisý-day!

Gelecekle ilgili planları: Altın bulmak.

Angus du Pangus

Mordred ve Lady Lobelia'nın yeğeni olan Angus ortalıkta, ya "Ben sizlerden biriyim!" ya da "Dayıma söylerim ha!" diyerek yürür. Bu 1. sınıf öğrencisinin güçlü bir ejderha avcısı olabilmesi mümkün müdür? Yoksa günün birinde Tava'nın yerine mutfağa mı terfi edecektir? Bizce ikincisi. Haydi Angus, boşuna uğraşma!

Hayali: EAO'daki yemeklerde daha çok çeşit.

Gerçek: Yılan balığı, yılan balığı, yılan balığı!

Ders dışı faaliyetler: EAO Mutfak Kulübü'nün Başkanı; Dişlek Dürümcünün Yeri'ni ziyaret. Satış temsilciliği

En sevdiği konu: Öğlen yemeği

En sık söylediği: "Karnım hâlâ aç"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha Pişirmenin 101 Yolu kitabını yazmak.

Eric von Royale

Eric çok uzak bir yerden gelmiş. (Yani kayıt formuna öyle yazmış.) Bu 1. Sınıf çocuğunun durumu biraz tuhaf. Kendisi normal ve ortalama biri olduğunu söyleyip duruyor ancak o zaman o yatağındaki ipek yatak örtüsü ne peki? Ailesi gerçekten de Sir Lancelot'un yakın dostları mı? Gerçekten de Tava ona Temiz Tabaklar Kulübü'nü kurması için rüşvet verdi mi? Hem Allah aşkına, bu çocuğun sağ kolu sınıfta sürekli parmak kaldırmaktan ağrımıyor mu?

Hayali: Yiğit bir ejderha avcısı olmak.

Gerçek: Sadece öğretmenlerin maskotu.

Ders dışı faaliyetleri: Sir Lancelot'u Sevenler Kulübü; Zırhı Parlatma Kulübü, Ayın Ejderha Avcısı Kulübü, EAO Amigolar Takımı Kurucusu ve Bestecisi.

En sevdiği konu: Hepsi!!!

En sık söylediği söz: "Avcıların en müthiş olanı ben..."

Gelecekle ilgili planları: EAO'yu devir almak.

Cesur Baldrick

Baldrick için bu önemli bir yıl. Baldrick EAO'daki 1. sınıfın genç delikanlısı olarak onun-
cu yılını kutluyor. Daha gi-
decek çok yolun var, Bald-
rick! Yeni öğrencilerden
herhangi biriniz iplerle ilgi-
li ne bilmek istiyorsanız,
doğru kişi Baldrick'tir. O
size kafetaryanın yılan balı-
ğını ne zaman kesinlikle yeme-
meniz gerektiğini, Profesör
Pluck' un sınıfında nereye oturmanın
daha yararlı olduğunu ve derse geç kaldığınızda
müdüre nasıl bir mazeret bulacağınızı size o söy-
leyebilir. Yeter ki ona herhangi bir sınav sorusu-
nun cevabını sormayın.

Hayali: Dünyayı dolaşmak

Gerçek: Devamlı akan burun

Ders dışı faaliyetler: Ejderha avcılığı pratikleri.

En az ilerleme kaydeden kişi ödülü sahibi.

En sevdiği konu: "Soruyu tekrar eder misiniz?"

En sık söylediği: "Ev ödevimi ejderha yedi!"

Gelecekle ilgili planları: Ejderha şişleyicileri hazırlık
sınıfına geçmek.

REKLAMLAR

KRAL ARTHUR'UN SAVAŞ ZIRHLARI MAĞAZASI

Tam tepesine ineceğiniz anda tangur tungur edip ejderhayı uyandıran zırhlardan usandınız mı? Hemen Kral Arthur'un Savaş Zırhları Mağazası'na gelip sessiz ve hafif zırhları görün. Unutmayın, Kral Arthur'un Zırhları en iyisidir.

YANDIM ANAM RAPTİYELERİ

İşkence yöntemleri değişebilir, ama raptiyeler kalıcıdır. Yandım Anam Raptiyeleri en ağzı sıkı şövalyeleri bile geveze bir papaga çevirir.

Yandım Anam Raptiyeleri: Benzerlerinden biraz daha iyi!

KAÇIK JACK'İN GARAJI

Avcılar Yolu'nda. Başparmak Köyü'ne yakın garaj. Uygun aylık fiyatlar.

İsterseniz arabanızı bırakın. Bekçi falan yoktur ve çizik, oyuk, yamuk, kayıp tekerlek ve benzeri saldırılardan dolayı sorumluluk kabul edilmez.

Kaçık Jack'in elinde koca bir baltayla bir arabayı parçaladığı yalnızca bir söylentidir.

DİŞLEK DÜRÜMCÜNÜN YERİ

Yılanbalığı yemekten bıktınız mı? Bir de Dişlek Dürümcünün Yeri'ni deneyin. Ucuz değiliz, ama yılanbalığı servisimiz yok.